Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2853 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 13 iulie 1958

DRAGOSTE și RECUNOȘTINȚĂ OSTAȘILOR SOVIETICI

Sîmbătă locuitorii Iașului au avut un nou prilej să-și manifeste dragostea și recunoștința față de marele popor sovietic, față de glorioasa sa armată eliberatoare. Un tren cu care călătorește un eșalon de ostași sovietici, care au staționat la Timișoara și care acum se întoarce în patrie, a făcut în după-amiaza acestei zile un scurt popas la Iași.

Locuitorii primului mare oraș al țării care în 1944 a fost eliberat de ostașii sovietici, iar acum este ultimul oraș romînesc prin care ei trec la înapoierea în patrie, au venit cu miile să transmită fraților dragi, eliberatorilor lor, sentimente de adîncă recunoștință, de prietenie veșnică. Au venit muncitori din fabrici care au fost construite sau reconstruite cu ajutorul primit din partea Uniunii Sovietice, au venit cu dragoste cărturari și artiști, studenți, funcționari și meșteșugari, elevi, gospodine, ostași ai armatei noastre.

Gara Iași e pavoazată sărbătorește cu nenumărate steaguri romînești și sovietice. In aclamațiile mulțimii, trenul cu care călătoresc ostașii sovietici intră în gară. El este împodobit cu steaguri și ghirlande. In semn de prietenie pentru poporul romîn, ostașii sovietici au pus la ferestrele vagoanelor portrete ale conducătorilor partidului și statului nostru. Militarii sovietici flutură buchete de flori primite în dar în orașele și satele prin care au trecut în drumul lor.

Pe peronul gării ostașii sovietici au fost întîmpinați de conducători ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor oamenilor muncii, de ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, de oameni de știință și cultură, de conducători ai întreprinderilor și instituțiilor locale.

In gară era aliniată o companie de onoare.

In timpul cît militarii sovietici au făcut un popas la Iași, în gara străvechiului oraș a avut loc un entuziast miting. Au fost intonate imnurile de stat ale R.P. Romîne și Uniunii Sovietice.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. **Constantin Nistor**, președintele Sfatului popular al regiunii Iași.

A luat apoi cuvîntul tov. **Dumitru Gheorghiu**, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Iași, al P.M.R., care a adus un călduros salut ostașilor și ofițerilor glorioasei armate sovietice cu prilejul înapoierii lor în patrie.

„Astăzi cînd prin orașul Iași treo în drum spre patrie ostașii sovietici, a spus printre altele vorbitorul, toți cetățenii orașului nostru îi întîmpină cu dragoste, ca și acum 14 ani, manifestîndu-și cu acest prilej recunoștința lor fierbinte față de armata sovietică eliberatoare, față de întregul popor sovietic, constructor victorios al comunismului.

Vor rămîne veșnic neșterse în inimile noastre faptele eroice ale soldaților sovietici, ajutorul generos pe care l-am primit de la oamenii sovietici în vindecarea primelor răni grele ale războiului.

Privind în jurul nostru vedem că fabricile, uzinele cum ar fi uzinele de rulmenți de la Bîrlad, fabrica de antibiotice din Iași, laboratoarele institutelor de cercetări științifice și multe altele sînt înzestrate cu utilaj sovietic de cea mai înaltă tehnicitate. Aceasta este încă o dovadă grăitoare a ajutorului frățesc primit din partea Uniunii Sovietice.

Acum cînd vă înapoiați în patrie, dragi ostași sovietici, duceți cu voi mesajul recunoștinței și dragostei noastre fierbinți față de gloriosul popor sovietic. Prietenia noastră cu Uniunea Sovietică, bazată pe principiile internationalismului proletar, este chezășia viitorului fericit și prosperității poporului nostru. Ea este veșnică și

CONTINUARE în PAG. III

SA MOBILIZAM TOATE FORȚELE tineretului pentru strîngerea grabnică și fără pierderi a recoltei

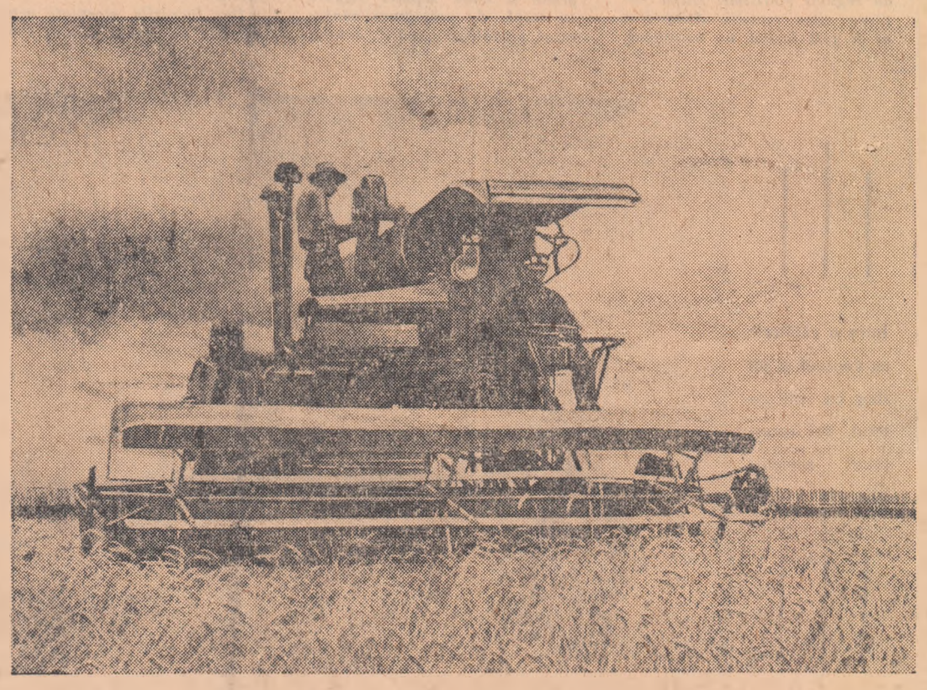

Timpul este foarte înaintat. Pe ogoarele regiunii Galați grîul a trecut din faza de pîrgă în faza de coacere deplină. Spicele sînt în pericol de a se scutura. Din această cauză recoltatul și treieratul trebuie intensificat în aceste zile la maximum.

Grija față de mașini nu rămîne nerăsplătită

Pînă în seara zilei de 11 iulie 12 gospodării agricole de stat recoltaseră și treieraseră cu combinele în numai cîteva zile mai bine de jumătate din suprafețele cultivate cu păioase. „Secretul" acestei realizări constă în faptul că, întreținute în bune condiții și utilizîndu-se întreaga lor capacitate de lucru, combinele lucrează în plin reușind să depășească viteza zilnică de lucru planificată.

De exemplu, la G.A.S. Barboși toate cele 23 combine lucrează fără întrerupere. Ele nu se opresc din lucru decît atunci cînd cade roua sau trebuie gresate. In felul acesta, de pildă, utemistul Petre Manoliu, a reușit ca în șapte zile să recolteze 56 hectare cu grîu obținînd de pe această suprafață o producție totală de peste 120 tone, adică mai mult de 2000 kg. la hectar.

Seara sau dimineața, secretarul organizației de bază U.T.M., Dumitru Costin, se întîlnește cu tinerii mecanizatori cu care face o scurtă trecere în revistă a realizărilor și îi supune criticii celorlalți pe cei care au avut o scădere în activitatea de peste zi.

„Mai repede" trebuie să însemne și „mai bine"

La G.A.S. Brateș am vizitat tarlaua de grîu pe care lucrează brigada experimentală a tînărului Niculeț Stavăr. Brigada aceasta avea altădată un renume frumos. Acum însă mirиștea pe care a lăsat-o în urmă combinele sale este o carte de vizită care nu-i face cinste. Pe acolo unde au trecut combinele au rămas fîșii înguste de grîu culcat. In paie și în pleavă sînt multe spice și chiar boabe risipite. Chiar tov. Erhan Boris, directorul Trustului Regional Gostat, cu care am vizitat această gospodărie recunoaște că pierderile de boabe pot ajunge pînă la 200 kg. la hectar. „Grîul are multă pălămidă verde, care împiedică funcționarea mașinii" — caută să justifice șeful brigăzii și chiar tov. Ion Bordeianu, directorul gospodăriei. Aceasta este numai o mică parte din adevăr. In realitate, combinele nu sînt îngrijite în mod corespunzător. Unora le lipsesc ridicătoarele. Tinerii din brigadă forțează combinele să „muște" cît mai mult din lan și atunci culcă cu roțile combinei fîșii de grîu. Munca după principiul exclusiv „mai repede", duce după cum se vede la risipă, la rezultate proaste.

Cînd un excroc e pus să gospodărească

Cezar Solomon este un „client" mai vechi al justiției. Pentru o delapidare el a făcut cuvenita închisoare. Om „norocos", a reușit însă să se oploșească la G.A.S. Florești, unde bineînțeles nu s-a cuminți. Intr-o vreme ajunsese chiar șeful unei secții pe care o adusese aproape de ripă. Acum l-am întîlnit pe sola de grîu a brigăzii complexe, în calitate de maistru brigadier.

Bănuiți ce s-a întîmplat pe această solă? Era pur și simplu de necrezut. Pe o fîșie îngustă de aproape două hectare, recoltau grîul încrucișîndu-se și împiedicîndu-se între ele nu mai puțin de... șapte combine. De dimineață mai rămăseseră aici 10—12 hectare de grîu. Dar pentru atîta lucru Cezar Solomon masase șapte combine! Urmarea? Lanul de grîu arăta de-a dreptul jalnic. Porțiuni întregi culcate la pămînt, cantități apreciabile de spice făcute una cu pămîntul, din loc în loc smocuri de grîu rămase în picioare, scăpate de sub cuțitele combinelor. Era și firesc să se întîmple așa deoarece înghesuite într-un loc așa mic, combinele au făcut chiar și în mijlocul tarlalei tot felul de încrucișeri, ocolișuri, întoarceri.

Curios este că pe acolo trecuse și directorul gospodăriei, tovară-

MIRCEA SPIRIDON
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

(Continuare în pag. III-a)

RAID prin unele G. A. S. din regiunea Galați

DELEGAȚIA sindicală a tineretului muncitor din țara noastră a plecat la Praga

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala delegația sindicală a tineretului muncitor din țara noastră, în frunte cu tovarășii N. Pascu, secretar al C.C.S., și I. Cîrcei, secretar al C.C. al U.T.M., care va participa la lucrările primei Conferințe sindicale mondiale a tineretului muncitor ce se vor desfășura la Praga între 14 și 20 iulie. Delegația a fost aprobată de numeroasele reuniuni ale tineretului muncitor care au avut loc în întîmpinarea Conferinței în centrele industriale și în diferite raioane ale țării.

La plecare pe aeroportul Băneasa membrii delegației au fost salutați de reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, președinți ai comitetelor centrale ale sindicatelor pe ramuri, activiști ai C.C.S. și ai C.C. al U.T.M.

(Agerpres)

DINEU în cinstea dr. Lothar Bolz

Vineri seara însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. D. Germane la București, Ewald Moldt, a oferit un dineu în cinstea dr. Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R. D. Germane, și a persoanelor care-l însoțesc.

La dineu au participat tovarășii Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe, Gheorghe Hossu, ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcții, Gheorghe Diaconescu, ministrul Justiției, Filip Geltz, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., Eduard Mezincescu, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, prof. univ. Jean Livescu, Ion Moruzi, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte de asemenea colaboratorii diplomatici ai Ambasadei R.D. Germane la București.

Dineul a decurs într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

La gospodăria agricolă de stat din Borănești, regiunea București se recoltează zilnic circa 150 hectare grîu. Combinerul Gh. Tănase a reușit să recolteze zilnic cu o combină „S-4" o cantitate de grîu care depășește cu 500 kg. pe cea planificată.

Iată-l pe combinerul Gh. Tănase în plină desfășurare a activității. El recoltează acum ultimele suprafețe cu grîu la secția Borănești.

Tinerii specialiști în schimb de experiență

De curînd la uzinele „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a sosit un grup de oaspeți de la Oradea. Erau tineri specialiști trimiși de întreprinderea „Infrățirea" pentru a învăța din experiența metalurgiștilor de la Orașul Stalin.

Ca urmare a cunoștințelor asimilate de acești tineri și, de asemenea, în urma unor măsuri tehnico-organizatorice interne luate la fabrica „Infrățirea", cum au fost reorganizarea serviciului controlului tehnic, executarea cu mijloace proprii a unei instalații de sablaj, punerea în exploatare a unui compresor și altele, constructorii de utilaj din Oradea au reușit să îmbunătățească sensibil calitatea produselor finite și să reducă rebuturile sub plafonul admis.

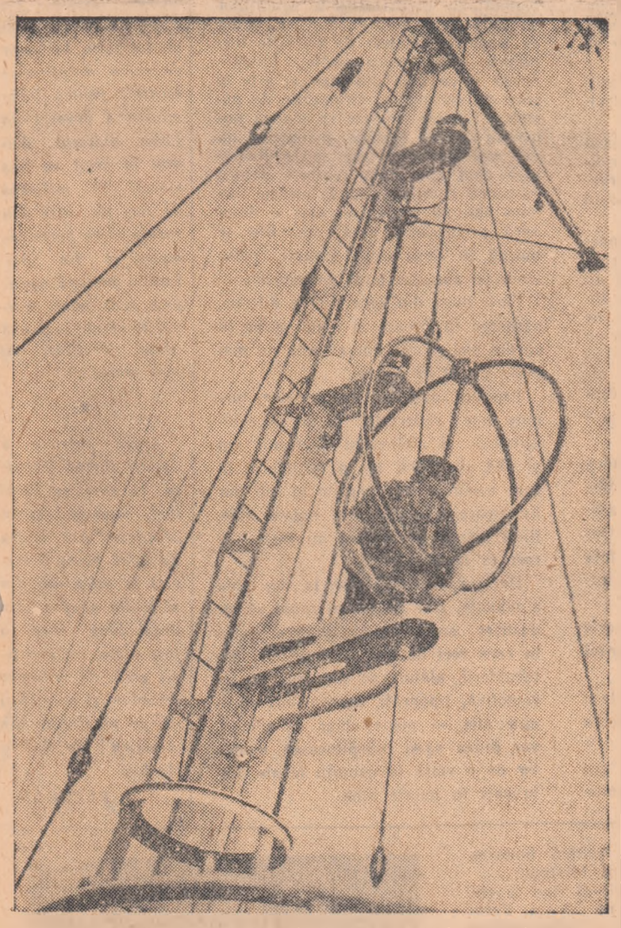

Muncitorii Șantierului Naval din orașul Galați au lansat cu aproape 30 zile înainte de termen un șlep de 1.000 tone și au terminat în timp lucrările finale ale unui nou remorcher de 1.200 C.P. și a unui nou șlep de 1.000 tone.

Iată-l pe instalatorul Cornel Francisco lucrînd la montarea antenei radio-goniometrice de pe remorcherul de 1.200 C.P.

BIRUITORUL UMANISM SOCIALIST

Impresii dintr-o vizită la Căminul-școală nr. 8 din Craiova al Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale (II)

Ți-am făgăduit în scrisoarea trecută că-ți voi povesti despre cei care fac din copiii infirmi, oameni puternici, despre profesorii școlii din Craiova și încerc acum să-mi țin făgăduiala, tînăra mea prietenă. Este o poveste despre oameni simpli pe care-i înfrumusețează dragostea de oameni și care, aidoma multor muncitori fruntași din țara noastră, nici nu-și dau poate seama că fac lucruri deosebite și că sînt demni de admirație.

...Am văzut toate cîte ți le-am povestit în trecuta scrisoare și am fost poftit la o mică serbare cu cîntece, scenete, gimnastică și dansuri la care privind și bucurîndu-mă nu știam ce se cuvine să fac mai întîi: să aplaud ca orice spectator recunoscător umorului „Buletinului meteorologic" recitat de Sanda Călin sau grația dansului cu cercuri, să mă duc să strîng mîna profesorului care a făcut conștiente copiilor posibilitățile lor de creație sau să mă ridic pentru a da onorurile frontului pedagogic unei micuțe în vîrstă de 8 ani care izbutise să ducă în ritmul unui dans un picior înțepenit de poliomielită.

Și în sfîrșit, iată-mă în mijlocul celor ce trăiau zi de zi cu cei pe care-i admiram.

Mărturisesc prietenă a mea, că așteptasem cu nerăbdare clipa aceasta. Cum erau oamenii și ce taine aveau în stăpînire? Se adunaseră cumva aci misterioase talente pedagogice înzestrate din scutece cu arta de a făuri oameni? Aveau în stăpînire vreun procedeu păzit cu gelozie în ascunzișul claselor? Țineau ascunsă în bibliotecă vreo carte magică, vreun tratat de alchimie pedagogică? Trebuie adăugate la curiozitatea pedagogului ce sînt, privilegiile reporterului al cărui rol îl jucam vremelnic și adăugînd la toate acestea unele drepturi ale oaspetelui mi-am îngăduit să-i întreb.

Directorul de studii, Nicolae Popescu, un bărbat în puterea vîrstei, a lăsat un zîmbet jucăuș să-i alunece pe față.

„Taină n-ar prea fi — a spus directorul de studii. Sau dacă este, se cheamă pe înțelesul tuturor: linia generală de acțiune a colectivului pedagogic. Se cheamă optimism pedagogic, împletirea exigențelor cu respectul și dragostea față de copil, se mai cheamă legarea procesului educației de scopul educației comuniste. După cum vedeți, tot taine care sînt la îndemîna tuturor și pe care le cunosc cei mai mulți dintre educatorii patriei noastre. Asta-i tot, cred".

...O mînă de bărbați și femei s-au adunat trimiși la postul lor de muncă între zidurile acestei școli. Sînt de vîrste diferite, cu studii și experiență de viață diferite. Sînt mai veseli sau mai posaci, mai îndrăzneți sau mai timizi. Și acum, trebuie să-i învețe și să-i educe pe micii infirmi. Toți simt nevoia să fie mai puțin exigenți, mai „îngăduitori" cu greșelile, mai „înțelegători" în fața copiilor loviți de infirmități. Așa face fiecare în parte. Dar colectivul pedagogic spune: nu! Nu acesta-i drumul! Cu slăbiciune nu poți educa decît oameni slabi! Și elevii noștri pot și trebuie să fie oameni puternici ca și ceilalți elevi din școlile țării noastre. Pentru aceasta trebuie să știm întîi ce vrem să educăm: oameni cu o cultură multilaterală, oameni de caracter, învingători ai greutăților, cetățeni ai patriei socialiste. Singur, acest scop poate lumina limpede drumul muncii noastre. Și apoi, toate acestea fiind știute, trebuie să acționăm ca un singur om, ca o forță pedagogică unită. Elevele noastre n-au ce face cu sentimentalismul dulceag. Elevele noastre au nevoie de respectul nostru. Și fiecare este altceva decît colega sa, fiecare trebuie temeinic înțeleasă.

Acum profesorii se duc iar spre clase. Se simt puternici căci alături de fiecare dintre ei stă întregul colectiv pedagogic. Fiecare poartă limpede în cuget și-n inimă chipul omului pe care trebuie să-l făurească. S-a născut cel mai prețios bun al unei școli: linia generală comună de acțiune a colectivului pedagogic.

Toți acești bărbați și femei stau acum în jurul meu și din povestirile lor se adună încetul cu încetul versurile unui minunat poem pedagogic, el însuși un cînt din măreața epopee a umanismului socialist:

Mi-am petrecut și eu ore multe prin clase, am trăit emoția încărcată de nădejdi și temeri a primei zile de școală. Cum vor fi elevii? Ce-mi vor aduce de dincolo de zidurile școlii? De aceea urmînd-o pe tovarășa Ana Chivu în

SEN ALEXANDRU

CONTINUARE în PAG. III

Măiestria viitorilor muncitori și maiștri

O sală mare cu o mulțime de aparate în miniatură, mașini și scule de toate felurile. Dacă toate acestea n-ar sta pe mese pe care s-a așternut catifea, ai fi tentat să crezi că te afli într-un vast atelier. Dar așa, e lesne de închipuit, nu-i decît o expoziție.

La centrul de documentare tehnică din Parcul Libertății s-a deschis ieri expoziția școlilor profesionale, a școlilor tehnice și tehnice de maiștri ale Ministerului Industriei Grele. Anul școlar a luat sfîrșit. Încă o promoție de muncitori calificați, de maiștri, venită să sporească numărul muncitorilor din fabrici și uzine.

Munca timp de un an a acestora și a celorlalți elevi din aproape 52 de școli din țară, e ilustrată prin diverse mașini, aparate, scule și machete trimise la expoziție.

Adeseori ingeniozitatea împletită cu priceperea au dat viață unor obiecte remarcabile. Grupul școlar de energie electrică „Iosif Rangheț" din București a trimis lucrări ale elevilor din aproape toate secțiile. Aparatele de radio, dintre care unul de ultimul tip, ciocanele electrice de lipit, manipulatorul și generatorul de joasă frecvență, cuptorul electric de topit metale — iată exemple în ale temeinicei lor pregătiri, garanția că mîine fabricile vor primi cadre bine calificate.

Atrag atenția macheta Fabricii de țevi Roman, executată de elevii Școlii profesionale I.M.S.-Roman, sau cea a hidrocentralei trimisă de grupul școlar „Electro-Motor"-Timișoara. Nu mai puțin interesante sînt obiectele executate de elevii Școlii profesionale U.M. Cugir, care trimit dispozitive diferite pentru măsurări și verificări tehnice, și care dovedesc o pricepere deosebită.

Obiectele lucrate de elevii școlilor profesionale, școlilor tehnice și școlilor tehnice de maiștri dovedesc efortul în formarea cît mai complectă a cadrelor de specialitate, cu o înaltă calificare.

Expoziția școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri ne dă o imagine a realizărilor lor de pînă acum în aceste școli și a progresului lor în viitor. Toate vor asigura pregătirea multilaterală a cadrelor tehnice de specialitate de tip nou, în vederea dezvoltării producției la nivelul necesar construirii socialismului în țara noastră.

IOANA DOGARU

Încă un punct de atracție pentru mici și mari în Parcul Libertății — Foto: AGERPRES

DIN DUMINICĂ ÎN DUMINICĂ

CONTINENTUL SAVANȚILOR

„Continentul savanților" acoperă astăzi suprafața aproximativă a unui cerc cu diametrul de 5000 kilometri, fiind astfel aproape de două ori mai mare decît Europa. Lanțurile de munți se înalță la peste 5000 de metri și însăși Polul Sud se află pe un platou de 3000 de metri altitudine, a cărui suprafață nu este decît foarte puțin cunoscută. În ceea ce privește peninsula nordică, ce se întinde ca un braț uriaș de 1.500 km. către America de Sud, ea trebuie să fi fost legată altădată cu continentul Anzilor.

Relieful Antracticei este tot atît de variat ca și relieful celorlalte continente, dar un strat gros de gheață și zăpadă, acoperă toată suprafața sa ca o nesfîrșită pînză albă și monotonă. Termometrul coboară adesea, în cele două luni de iarnă (iunie și iulie), la minus 70 de grade. Soarele de vară (decembrie și ianuarie), abia dacă reușește să umezească suprafața înghețată din apropierea coastelor. Ici și colo, stîncile ce țîșnesc spre cer se acoperă atunci cu verdeața întunecată a mușchilor și lichenilor și prin aer își fac apariția cîteva specii de insecte — unica faună a continentului cu excepția viețuitoarelor marine. Acesta este tabloul aspru și prea puțin prietenos al celui de al 6-lea continent.

DUPA O JUMATATE DE VEAC

47 de ani după expedițiile lui Amundsen și Scott, explorarea continentului antarctic și-a schimbat cu totul înfățișarea. Avionul a devenit un auxiliar indispensabil străbaterii marilor distanțe care despart stațiile științifice între ele. Pentru transporturile rutiere, tractorul a luat locul saniei trasă de cîini, permițînd utilizarea unor uriașe cantități de material de construcție, aparataj științific și alimente. Vasele care pătrund prin bariera de gheață nu mai au 220 C.P., ca acum 25 de ani, ci 21.000 C.P. și mai mult. La rîndul său, știința nutriției a făcut progrese atît de mari încît scorbutul și celelalte boli care secerau pe exploratorii de altă dată, au dispărut de mult.

În ciuda condițiilor naturale foarte grele, viața cercetătorilor nu mai este nici periclitată, nici incomodă. La principala bază sovietică de la Mirnii, locuințele sînt confortabile și călduroase. Un oficiu poștal și telefonic permite cercetătorilor să mențină legătura permanentă cu cei de acasă, iar in spitalul local se pot efectua cele mai delicate operații în timp ce termometrul de afară arată minus 60 grade. În sala de spectacole rulează filmele cele mai recente, iar aparatele de radio înveselesc cu muzica lor atmosfera monotonă a locului.

BILANȚUL DESCOPERIRILOR ANTARCTICE

Bilanțul informațiilor științifice culese după aproape o jumătate de veac de explorări și cercetări la fața locului, este pe drept cuvînt impresionant, deși mai există încă unele elemente necunoscute de mare însemnătate.

Prima și cea mai viu dezbătută enigmă antarctică se referă la compoziția însăși a pustiului de gheață din jurul Polului Sud: este Antarctica într-adevăr un continent sau numai un arhipelag de insule reunite printr-un uriaș înveliș comun de gheață? Părerile sînt împărțite în această privință. Cele mai recente informații le-a furnizat noua stație antarctică sovietică „Vostok", așezată la 1410 km. de Mirnii, în inima Antarcticei. Observațiile efectuate de savanții sovietici cu ajutorul unei sonde seismice, în timpul călătoriei de la Mirnii la Vostok, au arătat că în multe locuri „pămîntul" antarctic se află sub nivelul mării, ceea ce înseamnă că fâșiile de uscat sînt despărțite între ele de regiuni maritime. După părerea altor savanți, Antarctica ar fi fost inițial un continent, care s-a rupt însă și s-a scufundat în unele regiuni din pricina uriașei presiuni exercitată de calota de gheață. Numai cercetările mai amănunțite din viitor vor permite stabilirea precisă a adevărului.

O a doua concluzie deosebit de importantă se referă la procesul de continuă regresiune a ghețarilor din Antarctica. După cum arată prof. Avsiuk, acest fenomen de retragere a ghețarilor trebuie să fi început acum 4—5000 de ani și, în unele locuri, cercetătorii sovietici au putut confirma regresiunea calotei de gheață pe o lungime de 100 km. și o adîncime de 400 metri.

Cercetările științifice au permis de asemenea reconstituirea parțială a trecutului Antarcticei. După cum am mai spus, zăcămintele de cărbuni descoperite sub învelișul de gheață arată că, cu milioane de ani în urmă, Antarctica avea o climă și o vegetație tropicală.

Nu am putea încheia acest scurt bilanț științific fără a aminti de descoperirea unor adevărate „oaze" antarctice, cum ar fi „oaza Bunger", situată la 375 km. de Mirnii, unde temperatura atinge uneori plus 25 grade și unde zăpada dispare cu totul, de precizarea conturului ciudatelor „mări" antarctice, „Ross" și „Weddel", prelungiri ale oceanelor Pacific și Atlantic, precum și de recenta reperare aeriană, în sud-vestul Antarcticei, a unor vîrfuri muntoase înalte de peste 7000 metri.

PREGATIND VIITORUL ANTARCTICEI

Înarmîndu-se cu toate necesare pentru a rezista elementelor naturii, savanții sovietici pot efectua lucrările lor în condiții optime și cu rezultate excelente. Aceasta nu înseamnă însă că natura a putut fi domesticită. Temperatura medie înregistrată la stația sovietică „Pionerskaia" este de minus 52 de grade în lunile cele mai reci, și de minus 22 de grade în lunile cele mai călduroase. În cursul unui an, vîntul suflă cu intensitate maximă, mergînd cu o viteză de pînă la 160 km., în 262 de zile, iar în 23 de zile, furtuna împiedică orice deplasare, chiar de la o locuință la alta. Sînt momente cînd tot continentul se transformă într-un adevărat „iad alb", momente asemănătoare celor cărora le-au căzut pradă Scott și tovarășii săi de drum.

Dar lucrările efectuate actualmente în cadrul Anului Geofizic Internațional vor permite cunoașterea foarte amănunțită a tuturor particularităților și fenomenelor antarctice și, prin aceasta, se vor explica multe fenomene naturale din alte colțuri ale pămîntului, care își au originea aici. Totodată, ele vor pregăti transformarea — în timp — a „continentului savanților" într-un al 6-lea continent al vieții.

C. ORBAN

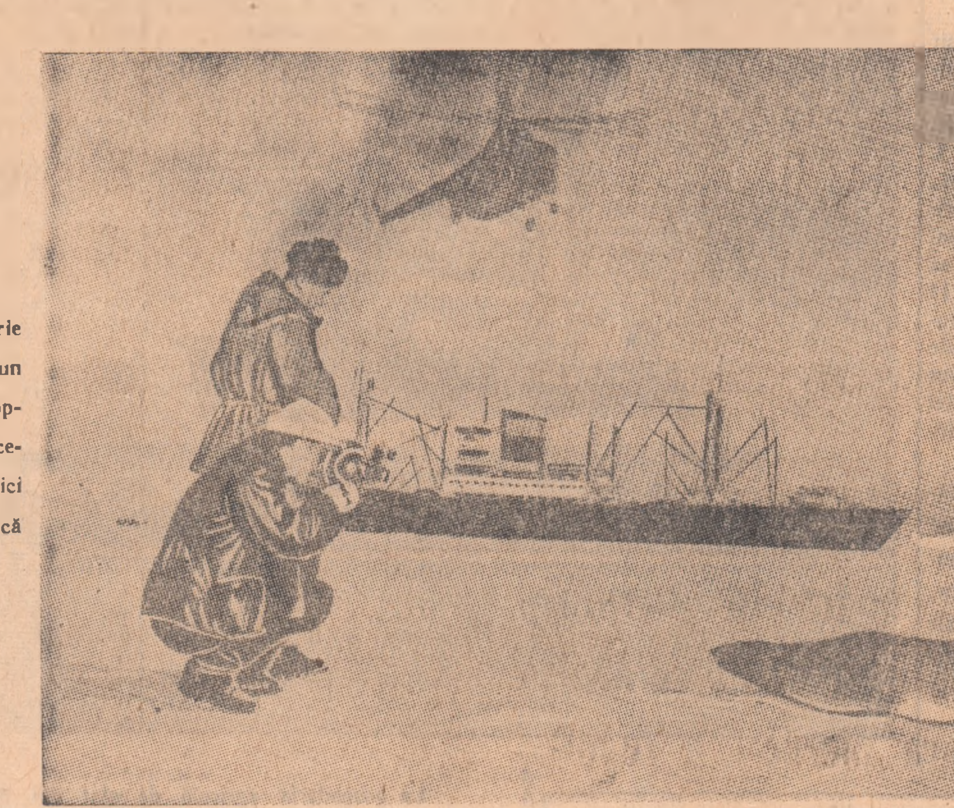

Intre o călătorie cu vaporul și un zbor cu helicopterul, doi cercetători sovietici filmează o focă

Știați că...

...prin dezagregarea atomilor dintr-un gram de uraniu se obține o energie de 8 miliarde kg./m. Cu ajutorul acestei energii se poate ridica o greutate de 8.000.000 kg. la 1000 m. înălțime, se pot încălzi 200 tone de apă la 100° C sau 10.000 becuri de cîte 60 w. pot arde timp de 24 de ore?

...în satul Hisaria, raionul Levskigrad din Bulgaria, trăiește un maestru al scrierii microscopice. El se numește Artin Ghidikov și transcrie în litere aproape invizibile operele literaturii mondiale și bulgare. Pe o carte poștală el transcrie de obicei 40 de pagini tipărite de carte?

...la o conferință de genetică din Japonia, a fost prezentată cea mai mare ridiche recoltată pînă azi. Ea cîntărește 22 kg.?

...cel mai mare covor din Europa se află în moscheea din insula Ada Kaleh? Este o minunată țesătură persană, lung de 15 m., lat de 7 m. și cîntărește 480 kg.

din istoria tragică a CAFELEI

Cafeaua se poate spune că a intrat în obișnuința oamenilor abia de 600 de ani cu toate că, un călător persan pomenește pe la anul 1.200 de existența acestui arbore cu prilejul unei călătorii pe care a întreprins-o de-a lungul Arabiei. Au trebuit să mai treacă încă 200 de ani pentru ca din fructele arborelui de cafea să fie preparată acea băutură aromată cunoscută și în zilele noastre. După cît se știe pînă astăzi, lucrul acesta s-a petrecut în Etiopia în anul 1420 și anume în orașul Kaffa de unde vine și numele de cafea.

În anul 1450 vestea despre gustul minunat al cafelei a ajuns și în Arabia unde arborele de cafea, privit ca o „buruiană" de prisos creștea din belșug mai ales în Yemen. Au trecut puțini ani și băutul cafelei a devenit în această regiune atît de popular încît „buruiana" era amenințată cu dispariția dacă nu s-ar fi luat măsuri de plantare a ei, înainte de toate în apropierea orașului Mokka care astfel a împrumutat cafelei și cel de-al doilea nume al său. S-au scurs încă 100 de ani pînă ce existența cafelei a fost cunoscută și în Europa.

În anul 1620 se deschid primele cafenele mai întîi la Londra, apoi la Paris și Hamburg. În Austria cafeaua a fost introdusă la 1683 de turci, după toate probabilitățile un drum asemănător fiind urmat și în Moldova și Țara Romînească.

Cu prețul multor vieți omenești

Pe măsură ce consumul de cafea creștea, plantațiile din Arabia și Etiopia deveneau insuficiente. Așa se face că portughezii înființează în 1727 primele plantații de cafea din Brazilia.

Cultivarea acestui arbore este legată de exploatarea sălbatecă a milioane de sclavi negri. Producția de cafea a fost mărită cu prețul multor vieți omenești. Lipsiți de cele mai elementare drepturi, sclavii negri al căror număr în această perioadă trece de patru milioane, sînt exploatați pînă la istovire. Istoria Braziliei consemnează acțiunile de protest ale sclavilor împotriva coloniștilor străini. Din rîndurile lor s-a ridicat Henrique Diaz care s-a distins în luptele împotriva stăpînitorilor portughezi ai Braziliei. Sute de mii de sclavi negri au părăsit plantațiile de cafea și s-au refugiat în junglă unde au încercat să întemeieze o „republică" proprie. Lipsiți însă de organizare, conducători și mijloace materiale sclavii au trebuit pînă la urmă să cedeze în fața armatelor stăpînilor lor. Anul 1888 a adus cu sine desființarea oficială a sclavajului în Brazilia. Aceasta nu a însemnat însă condiții mai bune de trai pentru muncitorii de la plantațiile de cafea care, transformați în dijmași, continuă să fie în dependență semi feudală față de marii moșieri. Lucrurile nu s-au schimbat mult nici în zilele noastre. Potrivit unui raport oficial al O.N.U. o treime din populația latino-americană umblă desculță, cea mai mare parte a populației este subalimentată și mai mult de jumătate este analfabetă. Cine sînt aceștia nu este greu de aflat: muncitorii de pe plantații și populația săracă de la orașe.

Cafeaua, combustibil pentru locomotive

Din totalul mondial al producției actuale de cafea Brazilia deține un procent de peste jumătate, iar în exporturile acestei țări cafeaua reprezintă 69 la sută. Desfacerea cafelei braziliene depinde însă aproape în întregime de piața din S.U.A. ale cărei fluctuații bine cunoscute a determinat o stocare masivă de saci de cafea în depozite. Și astfel, pentru a menține prețurile ridicate, exportatorii brazilieni au luat hotărîrea de a arde în fiecare an milioane de saci de cafea. În decurs de 13 ani între 1931 și 1943 au fost arse în total 78 milioane saci, ceea ce reprezintă de două ori producția mondială a celui mai bun an de recoltă. Pe căile ferate braziliene folosirea boabelor de cafea drept combustibil pentru locomotive a devenit un lucru obișnuit. Numai în acest an sînt stocați 10 milioane de saci de cafea din care o mare parte urmează să fie arși. Încă o metodă proprie economiei capitaliste veșnic în goană după profituri cît mai mari.

★

Astăzi cafeaua a cucerit lumea întreagă. În case, în localuri, cafenele și în „Espresso"-uri ceașca de cafea poate fi servită la orice oră din zi și din noapte. Un drum lung care a fost plătit cu sacrificii grele de milioane de sclavi și muncitori de pe plantațiile din America de Sud și Arabia.

I. RETEGAN

100 DE ANI de poștă romînească

Anul acesta, marca poștală și poșta de stat romînească împlinesc 100 de ani. În cadrul sărbătoririi acestui eveniment, la Palatul poștelor din București s-a deschis ieri dimineață o interesantă Expoziție filatelică care va putea fi vizitată de amatori pînă la 22 iulie. În sălile care adăpostesc expoziția, nu știi pur și simplu unde să te uiți mai înainte: la emisiunile clasice romînești, din Moldova anului 1858 — un cap de Zimbru — emisiunea a II-a, la scrisorile de carantină 1819—1833 așezate într-o vitrină, la zecile de serii splendide de timbre create în anii puterii populare în țara noastră.

Această expoziție este după cum ni se mărturisește aci, „puiul" celeilalte expoziții din toamnă, a „Expoziției centenarului Mărcii poștale și a poștei de stat romînești" (15—30 noiembrie). La acest eveniment au fost invitate administrațiile poștale din întreaga lume, muzee din țările care dețin piese romînești, diverși colecționari din țară și din întreaga lume, mari case filatelice și redacțiile revistelor de specialitate. În prezent O.N.T. „Carpați" tratează cu oficii de turism de peste hotare în vederea sosirii oaspeților la marea expoziție filatelică de la București. Dar pînă atunci, vă invităm să vizitați expoziția filatelică deschisă ieri dimineață la Palatul poștelor unde își prezintă colecțiile un număr de 100 de expozanți dintre care mai mult de jumătate din provincie.

S. IONESCU

METALURGIȘTI în halate albe

— Tovarășe soră, între ce ore e acum deschisă policlinica? — a întrebat recent, la ieșirea dintr-o secție a uzinei de tractoare, un strungar pe o tînără în halat alb.

— Dar bine, eu nu lucrez la policlinică, mă confundați: sînt muncitoare la turnătoria de precizie!

Confuzia între personalul medical și lucrătorii din noua secție de turnătorie de precizie a Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, e explicabilă.

Desigur, și pînă acum întreprinderea aceasta avea o secție de turnătorie relativ modernă, construită cu cîțiva ani în urmă. Acolo nu se lucra, ca în majoritatea atelierelor de turnătorie dinainte vreme, într-un praf înecăcios, în care trebuiai să modelezi pămîntul cu mîinile. O serie de utilaje, amestecătoare mecanice, benzi rulante, înlesneau mult munca lucrătorilor.

Anul trecut, cîțiva tovarăși au adus în secție o revistă ilustrată, în limba rusă. Intr-o fotografie mare era arătată — probabil — o farmacie. Oameni în halate albe lucrau în fața unor aparate care păreau de laborator.

— Nu-i o farmacie, e o turnătorie modernă — s-au lămurit însă curînd oțelarii.

Și-au privit salopetele înegrite și au visat o clipă la ziua cînd poate și aici...

Astăzi, prin grija partidului și guvernului pentru modernizarea continuă a industriei noastre, pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de lucru ale muncitorilor, la uzina de tractoare, alături de celelalte turnătorii, o asemenea secție funcționează și ea deja din plin și este în curs de dezvoltare. Grămezile de pămînt? Lipsesc. Piesele se toarnă numai în modele fuzibile. Strungarii nu vin mai niciodată aici să se intereseze cînd sînt gata reperele pentru viitoarele comenzi, căci la piesele turnate aici de obicei nu mai e necesară prelucrarea ulterioară. Ele se toarnă în dimensiuni precise, reducîndu-se aproape total adausurile.

Serii mari din zece repere diferite, părăsesc în fiecare zi noua secție. In curînd aici se vor putea turna nu mai puțin de 40 de repere.

Precizia de lucru a pieselor turnate este reflectată și de aspectul utilajelor și atelierului. Oamenii vin și văd cu ochii lor o turnătorie în care mașinile sînt vopsite în alb, iar lucrătoarele lucrează în halate albe, fiind mereu confundate cu niște surori de la policlinică.

Desigur, aceasta este la noi abia o noutate. Dar progresul rapid al industriei socialiste făgăduiește epoca în care zeci de mii de muncitori din turnătorii, alături de mecanici de locomotivă, tipografi, constructori și — cine știe — poate chiar de mineri, vor putea să-și îndeplinească munca lor de o viață în condiții ideale, îmbrăcați în halate albe.

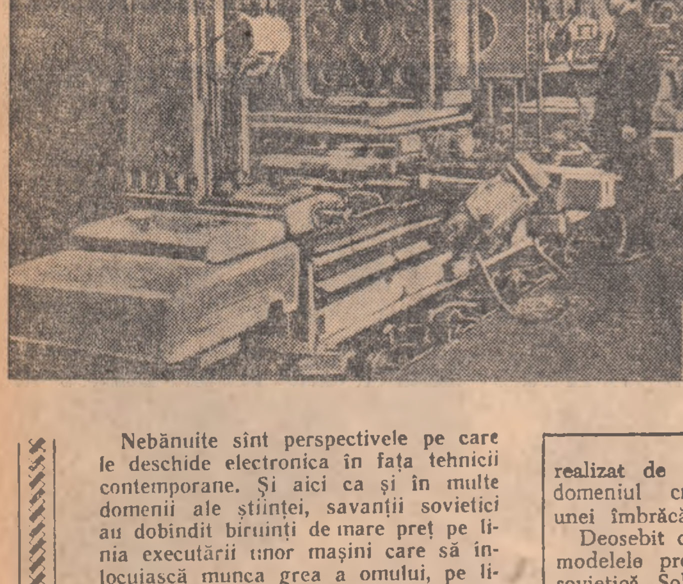

Nebănuite sînt perspectivele pe care le deschide electronica în fața tehnicii contemporane. Și aici ca și în multe domenii ale științei, savanții sovietici au dobîndit biruințe de mare preț pe linia executării unor mașini care să înlocuiască munca grea a omului, pe linia creării unor aparate care să ducă la o excepțională creștere a productivității muncii.

In fotografia de mai sus vă prezentăm o mașină cu comanda automată construită la uzina „Sverdlov" din Leningrad și prezentată la Expoziția universală de la Bruxelles. Cu ajutorul acestei mașini se pot face găuri, se pot freza suprafețe, se pot aleza piese. Muncitorul nu trebuie decît să transmită sarcină mașinii, și nici nu trebuie să urmărească execuția acestor operații. La masa de comandă el învîrtește niște discuri iar aparatele de calculat execută măsurători necesare cu o formidabilă precizie. Așezarea piesei, schimbarea vitezei și alte operații se execută automat.

Succesul modei sovietice
LA RECENTUL CONGRES INTERNAȚIONAL *al modei de la București*

De curînd în Capitală s-au încheiat lucrările celui de al IX-lea Congres internațional al modei. Lucrările Congresului au scos în evidență progresul realizat de țările participante în domeniul creației și fabricării unei îmbrăcăminți moderne.

Deosebit de atrăgătoare au fost modelele prezentate de delegația sovietică. Sobre și totuși elegante, într-un colorit plăcut, ele au cucerit aprecieri unanime din partea participanților.

Spre a aduce la cunoștința tinerilor modul cum a evoluat moda în Uniunea Sovietică, ne-am adresat tovarășei ANA KAȘINȚEVA, conducătoarea delegației sovietice. Discuția v-o relatăm mai jos.

— Care sînt succesele de inspirație ale modei prezentate de casele de modă sovietice în 1958?

— In ultimii ani, înainte de începerea muncii de creație Casa unională de modă din Moscova consultă de fiecare dată jurnale de modă din diferite țări, pentru a vedea cum evoluează în linii generale moda pe plan internațional. Aceasta servește ca un punct de sprijin, ca o orientare în munca creatorilor noștri. Ceea ce e hotărîtor e însă faptul că ei îmbină moda internațională cu specificul țării noastre — cu tradițiile frumoase ale folclorului nostru. Și este interesant de remarcat că tocmai acele modele care erau reușite din acest punct de vedere, au obținut aprecierile cele mai frumoase. Mă refer chiar la modelele prezentate la recentul Congres. Completurile brodate cu motive naționale, îmbrăcămintea pentru sporturile de iarnă, rochițele pentru lucru care îmbinau linia modei internaționale cu specificul nostru propriu, au cucerit aplauzele publicului în sala „Floreasca".

— Ce elemente noi de croială se observă în moda actuală și ce părere aveți despre ele?

— Se remarcă mai multe tendințe noi, din care unele înfrumusețează îmbrăcămintea, dau o comoditate mai mare la purtare, în timp ce altele, avînd efect contrariu, nu sînt pe placul publicului, al tineretului sovietic. Pot cita în mod pozitiv așa numita linie „trapez", care după un ușor cambraj în talie, se lărgește spre partea de jos. Această linie de croială, care dă comoditate în mișcări, place femeilor sovietice, care în îmbrăcămintea mai groasă (paltoane, pardesie, taioare) aplică această croială de mult timp.

In ce privesc croielile tip „sac" sau „oval", ele sînt privite cu ochi critic de femeile noastre. Nu sînt nici comode, nici frumoase ca aspect și, de aceea, n-au nici „priză" la noi.

Tot la domeniul noutăților aparține în acest an și coloritul întrebuințat la modele. Culorile pastel, portocaliu în toate nuanțele, culorile pale sînt foarte mult utilizate.

Pe de altă parte, se remarcă eleganța accesoriilor care au fost prezentate la acest Congres. In această privință pot spune că, spre satisfacția publicului, producția materialelor plastice și de înlocuitori (piele artificială) au făcut în U.R.S.S. un progres remarcabil și dau un atac serios împotriva vechii hegemonii a accesoriilor din piele. De asemenea, în privința formei lor sînt lucruri noi. Încălțămintea cu toc înalt, subțire, place mult femeilor.

— Ce pregătiți în colecțiile dv. ca îmbrăcăminte pentru tineret?

— Înainte de a intra în detalii, vreau să vă comunic cifra modelelor care se vor crea în prima jumătate a anului 1959 pentru grupa de tineret și copii. Ea se ridică la 900 de modele!

In munca noastră de creație ne străduim să obținem o îmbrăcăminte specifică pentru vîrstele respective și să evităm imitarea portului oamenilor vîrstnici.

Mă refer în primul rînd la rochii pentru fete de 16 ani. Fetelor le pregătim o îmbrăcăminte ușoară, de un colorit viu, cu multe pliseuri.

Creatorii noștri, ca o expresie a aprecierii muncii socialiste și a cinstirii ei, se preocupă și de îmbrăcămintea pentru lucru — combătînd tendința unora de a nu da atenția cuvenită acestui gen de îmbrăcăminte.

De asemenea, lucrăm la crearea unei îmbrăcăminți de ocazii pentru tineret, care să exprime veselia ce caracterizează această vîrstă. Pentru aceasta creatorii noștri lucrează la țesături specifice, care să nu fie scumpe și să aibă un colorit viu și proaspăt. Ne-am străduit ca modelele prezentate de delegația noastră să oglindească această preocupare. Astfel, am prezentat o rochie de ocazie dintr-un material imprimat, cu o fustă foarte bogată, lucrată pe jupon, strîns în talie cu un cordon alb La alte modele am folosit combinații de mai multe materiale și culori, care deschid modelul și îi dau un efect tineresc.

Consider că rezultatele celui de al IX-lea Congres internațional al modei — a încheiat interlocutoarea noastră — se vor oglindi într-o îmbunătățire a muncii de creație pentru pregătirea colecțiilor de îmbrăcăminte pe anul 1959 ale țărilor participante.

N. RODNA

DE LA TINERI ADUNATE...

Doctor sau negustor?

Dragă bunicule,

Îţi scriu această scrisoare pentru a-ţi cere un sfat. Eu, ştii mata, stau bine cu învăţătura. Deabia am terminat clasa a V-a şi toată lumea îmi spune că sînt un băiat tare înţelept. Dar eu tot nu pricep un lucru şi vreau să-ţi cer sfatul. La noi în comuna Măgura, raionul Cislău, vine uneori doctorul Manolică Pahonie, un fel de negustor în halat alb. Am fost şi eu la prăvălia lui, adică la punctul sanitar. M-a dus tata. Aşa negustor arătăgos, mai rar, bunicule! Cum treci pragul prăvăliei e musai să zici: „Să trăiţi!" Altfel e de rău. Tata n-a ştiut regula şi a spus simplu: „Bună ziua!" A ieşit un tărăboi de-ţi venea s-o rupi la fugă. Negustorul, adică doctorul ţipa: „Afară, ieşi afară. Să saluţi pe ăi de-au mîncat cu tine într-o strachină. Mi-e îmi spui milităreşte: „Să trăiţi!"

Ei s-au certat iar eu...am fost înţepat cu un ac de canava. Era doctorul atît de paraponit încît mi-a făcut o injecţie de-am crezut că-s tras în ţeapă. Pe urmă a început tocmeala. Negustorul ţine la preţ. Tata nu vrea să dea un şfanţ. Eu nu pricep: El primeşte leafă de la stat, de ce mai cere bani la oameni?

Uneori negustorul în halat alb vinde nişte sticluţe mici şi hapuri. Spune că-s din străinătate şi nu se găsesc pe la noi. Naiba ştie. Pe sticluţele alea nu scrie nimic. Umblă vorba că-s de la noi dar doctorul le rupe eticheta. Aşa i-a luat lui nea Vasile Sîrbu 50 de lei, lui Ion Cenat 70 de lei, lui Ion Baba 50 de lei şi la mulţi alţii. Oamenii din sat spun toată ziua cu necaz că doctorul nostru primeşte leafă de la statul socialist şi se poartă ca un doctor burghez.

Spune-mi bunicule peste doctorul ăsta al nostru nu este nimeni mai mare, care să poată să-i dea peste nas?

Aştept răspunsul dumitale.

AUREL

Pentru conformitate
GH. MILITARU
— mecanic —

Un „Hopa Mitică" pungaş

Între Năică şi vestitul „Hopa Mitică" există asemănare şi deosebire.

„Hopa Mitică" e cunoscuta păpuşă de ebonit; jucărie inofensivă care provoacă ilaritate.

Năică, e fiinţă vie, cu identitate precisă: Niculae Untaru din comuna Fieni. Salturile lui de la un loc de „muncă" la altele produc însă... pagube.

Năică execută astfel de volte numai în raionul Pucioasa, regiunea Ploeşti. Cade din funcţia de gestionar la cantina fabricii de becuri Fieni, fiind prins cu 6.000 lei lipsă şi... se ridică vînzător la alimentara din comună. Apoi figura se repetă: vînzător, achizitor, gestionar-responsabil de magazin, destituire-angajare.

„Hopa Mitică" se ridică datorită grăuntelui de plumb prins de el.

Năică se ridică prin protecţia unui consătean, bun prieten al lui Constantin Cărnaru... directorul O.C.L. Pucioasa, care uitînd atribuţiile elementare ale funcţiei ce o deţine, confundă întreprinderea cu o moşie personală, încadrînd şi menţinînd în muncă elemente necinstite, recidivişti înrăiţi.

„Hopa Mitică" fiind o păpuşă de ebonit nu rezistă multă vreme, se rupe, se aruncă la gunoi. Grăuntele de plumb îi împărtăşeşte soarta.

Năică trebuie demascat şi azvîrlit acolo unde merită.. O verificare temeinică a gestiunii lui e suficientă. Iar protectorul... să-l însoţească.

ION PĂUN
mecanic

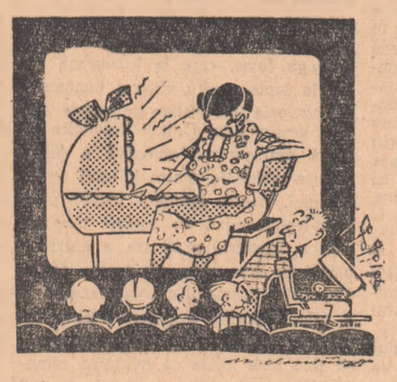

(La cinematograful din satul Puteni — raionul Bujor — reg. Galaţi de multă vreme nu funcţionează sonorul care este suplinit de un... patefon).

GH. BARBU
— elev —

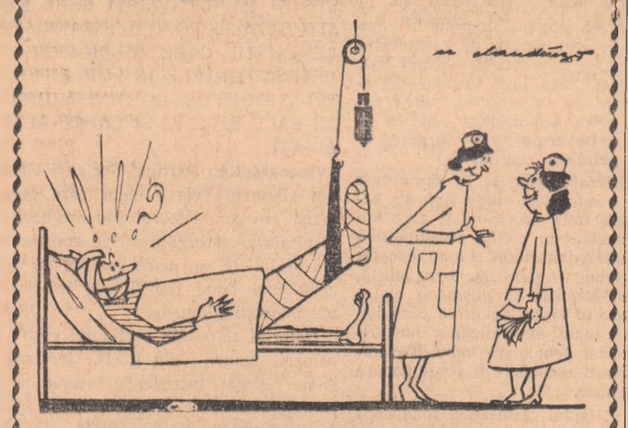

— Ai adus foaia de internare a bolnavului?
— Nu... biletul de bal

Eroina filmului:... Iarăşi ai pus sîrba din căruţă, nu vezi că nu-i chip să adorm copilul?

La spitalul din oraşul Rm. Vîlcea, odată cu buletinul de consultaţie, sau de internare în spital se vînd pacienţilor (în mod obligatoriu) şi bilete de bal.

PETRE MARICA
tehnician

DRAGOSTE ŞI RECUNOŞTINŢA *ostaşilor sovietici*

(Urmare din pag. I-a)

de nezdruncinat. Drum bun, dragi tovarăşi.

In numele ostaşilor sovietici a vorbit apoi generalul maior **Alexandr Kosenko.**

In aceste zile, în multe oraşe şi sate din Romînia, — a spus vorbitorul — în staţiile de cale ferată au loc întîlniri emoţionante de rămas bun cu ostaşii sovietici care se întorc în patrie. Intîlnirile de rămas bun se transformă pretutindeni într-o strălucită manifestare a prieteniei şi frăţiei dintre armatele şi popoarele ţărilor noastre.

Despărţindu-se de dv, militarii sovietici mulţumesc din tot sufletul Partidului Muncitoresc Romîn şi Comitetului său Central, guvernului ţării dv, tuturor oamenilor muncii din R.P. Romînă pentru ospitalitate, pentru marele ajutor dat trupelor sovietice în timpul şederii lor în ţara dv. Noi vom păstra întotdeauna cea mai frumoasă amintire despre poporul romîn talentat şi iubitor de libertate, care a păşit pe calea construirii socialismului în bogata şi frumoasa lui ţară.

In timpul şederii în ţara dv, militarii armatei sovietice au cunoscut bine poporul romîn, au cunoscut istoria lui glorioasă şi acordă o înaltă apreciere tradiţiilor revoluţionare ale clasei muncitoare şi ţărănimii din Romînia. Noi apreciem trecutul eroic al proletariatului din Iaşi care a păşit întotdeauna în primele rînduri ale mişcării muncitoreşti din Romînia.

Prietenia dintre popoarele noastre — a spus în încheiere vorbitorul — s-a născut în trecutul îndepărtat, dar niciodată, înainte, această prietenie nu a fost atît de trainică şi rodnică ca astăzi, cînd popoarele sovietice şi poporul romîn păşesc în acelaşi rînd al constructorilor socialismului şi comunismului. Această prietenie este de nezdruncinat.

Din partea armatei romîne a luat cuvîntul generalul maior **Ion Toader.** Urînd drum bun militarilor sovietici, noi vom păstra mereu vie amintirea plăcută care ne-o lasă bravii noştri prieteni şi tovarăşi de luptă. Nobilele sentimente ale prieteniei şi frăţiei de arme romîno-sovietică s-au cimentat pe veci în lupta comună pentru zdrobirea fascismului german pentru eliberarea Romîniei de sub jugul fascist.

Poporul nostru şi forţele sale armate vor întări continuu prietenia cu poporul sovietic şi armata sa eliberatoare. Militarii sovietici şi romîni se despart cu convingerea fermă că întotdeauna se vor putea bizui unii pe alţii cu toată încrederea, că fiecare îşi va face datoria frăţească internaţionalistă atunci cînd interesele păcii şi socialismului o vor cere.

La miting a luat de asemenea cuvîntul mecanicul de locomotivă **Nicolae Popa,** deputat în Marea Adunare Naţională, care a salutat cu căldură pe ostaşii sovietici în numele muncitorilor ieşeni.

Cuvintele rostite în cinstea prieteniei romîno-sovietice, a frăţiei de nezdruncinat dintre cele două popoare au fost subliniate de aplauze şi ovaţii îndelungi. Mitingul a luat sfîrşit prin intonarea Internaţionalei. A urmat apoi defilarea companiei de onoare.

In timpul rămas pînă la plecarea trenului, a avut loc o entuziastă demonstraţie de prietenie frăţească faţă de marea şi puternica Uniune Sovietică, faţă de glorioasa sa armată. Nenumăraţi copii, muncitori, militari, studenţi, umplu cu flori braţele ostaşilor sovietici. Romîni şi sovietici se îmbrăţişează. Îşi dăruiesc unii altora insigne, vederi, se face schimb de adrese.

Cînd trenul se pune în mişcare, răsună nesfîrşite urale. Ultimul vagon se pierde în depărtare, dar fiecare îi însoţeşte pe bravii ostaşi sovietici cu gînduri de dragoste şi recunoştinţă, de hotărîrea de a fi veşnic uniţi în marea familie a ţărilor socialiste.

Să mobilizăm toate forţele tineretului pentru strîngerea grabnică şi fără pierderi a recoltei

(Urmare din pag. I-a)

şul Nicolae Tănăsilă, dar şi după „vizita" lui, combinele şi-au continuat jocul acesta absurd. Tot atît de curios este şi faptul că tinerii mecanizatori din brigada complexă, Alexandru Oancă, Alexandru Mitrofan, Stavăr Palade, Constantin Struţ şi chiar şeful brigăzii, tov. Gheorghe Solomon n-au luat atitudine împotriva distrugerii intolerabile a recoltei care s-a făcut aici. Dar şi acest lucru are explicaţia sa. Organizaţia de bază U.T.M. (secretar tov. L. Anton) a neglijat întru totul în ultima vreme educarea comunistă a mecanizatorilor. Nici secretarul organizaţiei de bază U.T.M. şi nici altcineva nu le-a arătat mecanizatorilor că ei nu răspund doar scriptic, formal de rezultatele obţinute, ci au şi îndatorirea patriotică de a veghea să nu se piardă nici o fărîmă din pîinea poporului nostru muncitor, să ia atitudine fermă împotriva elementelor duşmănoase care dezorganizează munca şi împiedică strîngerea recoltei la timp.

Dezmiriştitul şi arăturile de vară rămase mult în urmă

In gospodăriile de stat s-au recoltat mari suprafeţe de păioase. Cu toate acestea, numai la cîteva s-a dat atenţia cuvenită lucrărilor pe care agrotehnica le recomandă să se facă imediat după recoltare: dezmiriştitul şi arătura de vară. La G.A.S. Cotul Lung de exemplu, dezmiriştitul se face paralel cu recoltatul. La G.A.S. Barboşi însă nu s-a arat decît 20 hectare. La celelalte gospodării pe care le-am vizitat, nici măcar atît. Această gravă rămînere în urmă, care poate dăuna serios recoltei viitoare, este cu atît mai inadmisibilă cu cît o bună parte din parcul de tractoare stă pe loc, fără nicio întrebuinţare.

★

Faţă de această situaţie, Trustul Regional Gostat şi conducerile gospodăriilor respective au datoria să ia de îndată măsurile corespunzătoare. De asemenea, organizaţiile de bază U.T.M. trebuie să urmărească mult mai atent felul în care muncesc tinerii mecanizatori, să-i stimuleze pe cei merituoşi şi să ia măsurile necesare împotriva celor ce nu lucrează conştiincios.

Pentru terminarea grabnică şi în cele mai bune condiţii a campaniei agricole din vara acestui an trebuie concentrate toate forţele, deoarece orice zi întîrziere înseamnă mari cantităţi de boabe scuturate şi risipite pe cîmp, înseamnă tot atîta întîrziere pentru pregătirile necesare recoltei viitoare.

lee-ţneeemdnrl snrdalo snrdaolaoc

Succesul boxerilor romîni şi sovietici la Bucureşti

Prima ediţie a campionatelor europene feroviare de box a luat sfîrşit sîmbătă seara pe stadionul Giuleşti cu un remarcabil succes al echipelor R.P.R. şi U.R.S.S. care au cucerit cîte 4 titluri.

Iată rezultatele tehnice înregistrate în meciurile finale în ordinea categoriilor:

I. Turcu (R.P.R.) întrece la puncte pe G. Sevastianov (U.R.S.S.), A. Morăruş (R.P.R.) cîştigă la puncte în faţa lui J. Korodi (R.P.U.), I. Boceanu (R.P.R.) pierde la A. Bardin (U.R.S.S.), Vasiliev (U.R.S.S.) învinge la puncte pe V. Czekeli (R.P.R.), J. Sweeney (Anglia) dispune la puncte de G. Pall (R.P.U.), M. Stoian (R.P.R.) bate net la punct pe H. Perry (Anglia), Şt. Cojan (R.P.R.) pierde la puncte în faţa lui V. Chirilov (U.R.S.S.), V. Vlădescu (R.P.R.) pierde la puncte în faţa lui G. Langner (R.D.G.), P. Zaharia (R.P.R.) este declarat învins la puncte în matchul cu B. Demin (U.R.S.S.), D. Ciobotaru (R.P.R.) întrece la puncte pe L. Senchin (U.R.S.S.).

Cupa challange U.S.I.G. a revenit echipei R.P. Romîne, pe locul doi s-a clasat echipa pugiliştilor feroviari din U.R.S.S.

Biblioteca A.R.L.U.S. de Împrumut şi Biblioteca ARLUS pentru Copii s-au mutat în localul Casei Prieteniei Romîno-Sovietice (str. Nicolae Filipescu nr. 24).

Bibliotecile sînt aprovizionate cu ultimele noutăţi ştiinţifice şi literare în limbile romînă şi rusă.

La Biblioteca de Copii a fost amenajată o sală de lectură pentru copii între 7-14 ani.

Ambele biblioteci funcţionează zilnic de la ora 7 pînă la 21.

De peste HOTARE

O expresie a unităţii lagărului socialist

Comunicatul cu privire la vizita lui Antonin Novotny în U. R. S. S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: În comunicatul semnat la 12 iulie la Moscova asupra vizitei în U.R.S.S. a lui Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi preşedintele Republicii Cehoslovace, se subliniază că între partidele comuniste ale Uniunii Sovietice şi Cehoslovaciei, între U.R.S.S. şi Republica Cehoslovacă există deplină unitate de vederi decurgînd din identitatea poziţiilor principiale în toate problemele politicii internaţionale şi interne.

In cursul întîlnirilor dintre conducătorii de partid şi de stat ai Cehoslovaciei şi Uniunii Sovietice ambele părţi au constatat că relaţiile de prietenie dintre cele două ţări continuă să se dezvolte şi să se întărească cu succes.

Conducătorii de partid şi de stat ai Uniunii Sovietice şi Cehoslovaciei, se spune în comunicat, sînt unanimi în părerea că unitatea tot mai puternică a ţărilor lagărului socialist, bazată pe principiile internaţionalismului proletar şi pe fidelitate faţă de ideile marxism-leninismului, constituie principala garanţie a dezvoltării cu succes a tuturor ţărilor care au păşit pe calea construcţiei socialiste.

Cele două părţi au constatat, se arată în comunicat, că trăsătura caracteristică a situaţiei internaţionale actuale este creşterea puternică a forţelor păcii, democraţiei şi socialismului care găsesc un sprijin trainic şi de nădejde în unitatea de nezdruncinat a ţărilor lagărului socialist.

Conducătorii P.C.U.S. şi P.C. din Cehoslovacia s-au informat reciproc asupra activităţii partidelor lor şi au discutat problemele relaţiilor reciproce între partide şi problemele actuale ale mişcării muncitoreşti internaţionale. Ei consideră ca cea mai importantă sarcină a lor să traducă consecvent în viaţă măreţele idei ale marxism-leninismului în procesul de desfăşurare a construirii socialismului şi comunismului. Ei consideră ca o datorie internaţionalistă a lor să ducă o luptă implacabilă împotriva tuturor manifestărilor revizionismului.

In cursul convorbirilor au fost discutate măsurile concrete privind schimbul continuu de experienţă în munca de partid precum şi lărgirea contactelor dintre P.C.U.S. şi P.C. din Cehoslovacia. Cele două partide, se spune în comunicat, vor lupta cu hotărîre împotriva oricăror încercări de a tulbura unitatea lagărului socialist. Ele vor lărgi şi întări şi de acum înainte legăturile internaţionaliste cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti, cu întreaga mişcare revoluţionară internaţională în numele noilor victorii ale socialismului şi păcii.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iulie în Palatul Mare al Kremlinului a avut loc semnarea comunicatului cu privire la vizita în U.R.S.S. a lui Antonin Novotny, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia şi preşedintele Republicii Cehoslovace.

Comunicatul a fost semnat de către Nikita Hruşciov, prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Kliment Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Antonin Novotny.

Mitingul prieteniei sovieto-cehoslovace

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iulie la Palatul Sporturilor din Moscova a avut loc un miting consacrat prieteniei dintre popoarele sovietic şi cehoslovac. În cadrul mitingului au luat cuvîntul preşedintele Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, şi Nikita Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. ■

★

Novotny a declarat că Partidul Comunist din Cehoslovacia se află şi se va afla în mod ferm în rîndurile mişcării comuniste internaţionale, în lagărul socialist, în frunte cu U.R.S.S. În sistemul socialist, a subliniat Novotny, noi vedem garanţia viitorului nostru fericit.

În cuvîntarea sa N. S. Hruşciov a declarat că întîlnirea la cel mai înalt nivel va avea loc mai curînd sau mai tîrziu şi că în relaţiile dintre ţările socialiste şi cele capitaliste va interveni o destindere, iar principiul coexistenţei paşnice va triumfa.

Convingerea Uniunii Sovietice că guvernele ţărilor capitaliste vor fi nevoite să accepte tratative la nivel înalt, a arătat N. S. Hruşciov, se bazează pe eşecul politicii „de pe poziţii de forţă". Totuşi, dacă Uniunii Sovietice i se vor propune spre examinare probleme cum ar fi discutarea situaţiei din ţările de democraţie populară, „atunci ar fi mai bine ca întîlnirea să nu aibă loc".

Hruşciov a declarat în încheierea cuvîntării sale, că relaţiile frăţeşti între poporul sovietic şi cel cehoslovac pot servi ca exemplu de relaţii socialiste şi nici o forţă nu este în stare să tulbure prietenia lor.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — La 12 iulie Comitetul Central al P.C.U.S., Prezidiul Sovietului Suprem şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au oferit în grădina Kremlinului o mare recepţie în cinstea lui Antonin Novotny.

Împreună cu A. Novotny la recepţie au luat parte şi alţi oameni de stat ai Cehoslovaciei.

Din partea sovietică la recepţie au participat: Nikita Hruşciov, Anastas Mikoian, Mihail Suslov, Nikolai Şvernik, Kliment Voroşilov, Piotr Pospelov, Aleksei Kosighin, Dmitri Polianski, miniştri ai U.R.S.S., mareşali ai Uniunii Sovietice.

IN LIBAN continuă lupte violente

BEIRUT 12 (Agerpres). — La nouă săptămîni de la începerea luptelor din Liban corespondenţii de presă menţionează că ele continuă cu intensitate. „Trupele guvernamentale şi insurgenţii au dus lupte grele la Tripoli, unde se sfîrşeşte conducta petroliferă şi se găseşte cea mai importantă rafinărie din nordul Libanului", anunţă Associated Press. Se semnalează morţi şi răniţi. La luptele de la Tripoli sînt folosite de ambele tabere tancuri şi aruncători de mine.

De asemenea în capitala Libanului — Beirut — au avut loc lupte în mai multe cartiere.

Elementul nou în situaţia din Liban este faptul că militarii din trupele guvernamentale au început să treacă de partea răsculaţilor.

★

Intre timp, după cum anunţă ziarul libanez „Al Djarida" Consiliul de Miniştri al Libanului a ţinut la 12 iulie o şedinţă în cursul căreia s-a hotărît să se ceară ajutor militar ţărilor musulmane membre ale pactului de la Bagdad. In funcţie de acest ajutor — arată ziarul — guvernul libanez este dispus să încheie tratate militare cu fiecare ţară membră a pactului de la Bagdad. De asemenea, potrivit unei ştiri transmise de ziarul „Le Soir" la palatul preşedintelui Şamun în ultimele zile a avut loc o intensă activitate diplomatică, în legătură cu eventualitatea ca Libanul să se unească cu Federaţia irako-iordaniană.

Armata Elveţiei va primi arma nucleară

LONDRA 12 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Reuter, guvernul elveţian a anunţat că armata Elveţiei va primi arma nucleară. Departamentul de război a fost însărcinat să studieze problema următoare: Care tipuri de armă nucleară sînt necesare şi ce fonduri urmează să se solicite parlamentului pentru finanţarea acestui nou program de înarmare.

Lucrările Congresului al V-lea al P.S.U.G.

BERLIN 12 (Agerpres). — A.D.N. transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 12 iulie a luat cuvîntul Dun Bi-u, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, şeful delegaţiei Partidului Comunist Chinez.

Au luat apoi cuvîntul alţi reprezentanţi ai partidelor frăţeşti: Etienne Fajon, membru în Biroul Politic al P.C. Francez, Ottokar Simunek, din partea C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Jerzy Morawski, secretar al C.C. al P.M.U.P., Antonio Roasio, membru în C.C. al P.C. Italian, N. Aidit, secretar general al P.C. din Indonezia şi Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S. Ungar.

În şedinţa din seara zilei de 12 iulie Congresul a fost salutat în numele partidelor lor de Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român, şi Dimităr Ganev, membru al Biroului Politic şi secretar al C.C. al P.C. Bulgar.

Vizita delegaţiei parlamentare a R. P. Romîne în R. P. Albania

TIRANA 12 (Agerpres). — Delegaţia Marii Adunări Naţionale a R.P. Romîne în frunte cu Petre Drăgoescu, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, a plecat spre Vlora. Delegaţia este însoţită de secretarul Prezidiului Adunării Populare a R.P. Albania, Sami Baholli şi de ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Romîne la Tirana, Gheorghe Velcescu. În drum spre Vlora delegaţia s-a oprit în satul Kolonjea în districtul Luchnia unde a vizitat cooperativa agricolă „Prietenia albano-romînă". Colectiviştii au făcut o primire căldurosă oaspeţilor romîni.

La Vlora membrii delegaţiei romîne au fost primiţi de autorităţile locale. Delegaţia a vizitat apoi comitetul executiv al consiliului popular unde a fost primită de preşedintele comitetului Kristo Papaiani. Petre Drăgoescu a mulţumit pentru primirea cordială făcută delegaţiei. Oaspeţii romîni au vizitat apoi centre muncitoreşti şi instituţii culturale din oraş.

BIRUITORUL UMANISM SOCIALIST

(Urmare din pag. I-a)

prima zi de şcoală, în clasa I-a i-am înţeles frămîntarea. Cum vor învăţa să scrie minuţele fără degete? Cum vor ieşi la tablă copiii ţinuţi în bănci? Va putea să-i poarte pe primele drumuri ale ştiinţei, atît de însemnate pentru omul de mai tîrziu?

Tovarăşa Chivu nu şi-a pierdut mult timp cu întrebările. A socotit că este mai potrivit să se silească a găsi răspunsurile. Şi a potrivit din carton şi hîrtie colorată un material didactic bogat. Le-a mai adus copiilor stampile cu litere. Pe aceste drumuri împodobite cu chipuri şi slove colorate copiii au mers cu uşurinţă şi sîrguinţă.

Spre deosebire de colegii ei din alte şcoli, profesoara de gimnastică Virginia Grunea era întîmpinată de altă realitate. În clasele pe care le avea, mişcarea era înlănţuită de infirmităţi.

Profesoara a spus fetelor: toţi vă puteţi mişca. Dacă poţi mişca braţele sau trunchiul începe cu aceasta. Chiar dacă piciorul se mişcă mai greu, nu-l lăsa, sileşte-l să te asculte. Profesoara s-a mai adresat culturii fizice medicale. A învăţat să facă masaje, gimnastică medicală. Şi braţul s-a supus voinţei sculptorului. Mişcarea a reintrat în stăpînirea profesoarei. Elevele ei sar coardă, joacă jocuri de mişcare, fac întreceri. Au ieşit din clase şi au venit pe terenul de sport. Şi într-o zi, profesoara a putut clădi o piramidă înaltă. Învingînd legile echilibrului, elevele ei îşi ridicau pe înălţimi trupurile pe care acum le stăpîneau.

Intr-o clasă mai mare, trei sferturi dintre eleve mi-au declarat că se vor face chimiste. Acum, maestrul care a strîns atîtea discipole, profesoara Maria Săvulescu îmi povesteşte despre expoziţia de aparate de chimie, despre lecţiile de istoria ştiinţelor, despre lecţiile speciale privind sateliţii artificiali ai pămîntului pe care le-a ţinut elevelor. Aflu planurile soţului ei, profesor de ştiinţe naturale care vrea să facă şi desigur va face un colţ viu.

Profesoara Natalia Dragotescu îmi povesteşte despre biblioteca în care cărţile nu stau niciodată în raft. Tînăra profesoară de muzică, Ecaterina Popescu va trimite în viitor eleve la şcoala de muzică, la pian şi violoncel. Pînă atunci corul, unul dintre cele mai bune din oraş, a fost înregistrat la radio şi a ieşit învingător în concursuri. Profesoara de lucru manual, Virginia Nina a condus degetele elevelor ei pe întinsul pînzelor şi le-a învăţat să deseneze cu vîrful acului lucrurile frumoase despre care ţi-am povestit, dîndu-le elevelor şi bucuria primei realizări.

Fiecare profesor are ceva de adăugat la tezaurul comun. Şi despre cei pe care o modestie excesivă îi împiedică să vorbească despre ei, deşi aceasta le-ar fi întru totul îndreptăţit, vorbeşte conducătoarea acestui colectiv, directoarea Măgărdiceanu. Forţa ei interioară nu apare de la prima vedere. Directoarea ştie să-şi stăpînească autentica pasiune pedagogică. Încetul cu încetul auzind-o vorbind despre acest colectiv pe care-l conduce de opt ani şi pe care l-a clădit cu stăruinţă şi descoperind prietenia caldă a copiilor şi profesorilor pentru ea, am înţeles că am de-a face cu un autentic pedagog care-şi reflecta puterea nu în vorbe ci în însăşi viaţa colectivului. Multe mi-a povestit directoarea. Un singur lucru a uitat să-mi spună: că este distinsă cu Ordinul Muncii.

Şi, vorbind despre colectivul de educatori, trebuie să mai adaug un lucru deosebit de însemnat. Organizaţia de pionieri din Căminul-şcoală întăreşte prin munca sa eforturile colectivului pedagogic pentru educarea comunistă a elevilor. Toate formele de activitate ale unei organizaţii de pionieri se alătură varietăţii mijloacelor prin care colectivul pedagogic îşi urmăreşte cu stăruinţă scopul comun. Organizaţia de pionieri ajută membrelor sale să nu rămînă izolate de viaţă şi să participe la toate evenimentele lumii înconjurătoare. Educarea în spiritul patriotismului e o preocupare a întregului colectiv pedagogic de la profesor la instructorul superior de pionieri.

Iartă-mă prietenă pentru această înşirare de fapte. Poate că nu le-am ales pe cele mai sugestive. Este sigur că n-am izbutit să le redau incandescenţa pe care le-o conferă realitatea. Dar ce este esenţial în şcoala aceasta nu se găseşte în faptele individuale ale unuia sau altuia dintre profesori ci în aceeaşi „linie generală de acţiune a colectivului pedagogic". Acest colectiv de educatori cu aceeaşi conştiinţă şi ideal dar cu variate mijloace pedagogice de la condei la eprubetă şi de la joc la geometrie plană, s-a îndreptat spre izvoarele pedagogiei umanismului socialist, a privit cu ochii minţii şi inimii biruinţele pedagogilor din U.R.S.S. şi a spus: — Noi putem face la fel!

Era recreaţie. Împreună ne-am apropiat de fereastră. Fetiţe cu cozi lungi pe spate se fugăreau ţipînd vesele. Corzile lungi se răsuceau sub paşii desprinşi de pămînt. Înşirate pe o banchetă cele opt preşcolare, cele mai mici şi cele mai răsfăţate cetăţene ale acestei şcoli se străduiau să prindă mingea pe care le-o arunca educatoarea. Un grup de eleve mai mari se adunaseră pe iarbă şi discutau ceva ce părea deosebit de important. O curte de şcoală plină de veselie care l-a făcut pe autorul acestor rînduri să coboare şi să se amestece în jocuri, sărind coarda, jucînd volei sau fugărit de o fetiţă de-o şchioapă, spre ruşinea respectabilului cin gazetăresc.

Şi strîngînd în minte toate faptele şi simţămintele acelei zile, în timp ce mă hotăram să nu le ţin pentru mine ca un avar ci să împărtăşesc şi celorlalţi acest reflex de o neasemuită frumuseţe a timpurilor noastre noi, vrednic să stea alături de uzinele şi hidrocentralele socialismului, am înţeles cine era cunoscutul misterios, care făcea să mi să pară de mult ştiute lucruri pe care le vedeam întîia dată, că de pretutindeni mă înconjoară privirea de mult ştiută, nespus de caldă şi de luminoasă a educatorului de educatori Anton Semeonovici Macarenco.

Citiţi

PUBLICAŢIILE
UNIUNII SCRIITORILOR DIN R. P. ROMINA

GAZETA LITERARA
VIAŢA ROMINEASCA
LUCEAFARUL
UTUNK
STEAUA
IGAZ SZO
IAŞUL LITERAR
SCRISUL BANAŢEAN
NEUE LITERATUR
NOVI JIVOT

De vînzare: la chioşcuri, debite şi librării

CONGRESUL AL V-LEA AL P. S. U. G.

Cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov

(Continuare din numărul 2852)

Tovarăşi! Aici, la Congresul Partidului Socialist Unit din Germania, asistă delegaţii a 46 de partide comuniste şi muncitoreşti fraţeşti. Acesta este un fapt foarte semnificativ care dovedeşte coeziunea de monolit a forţelor noastre revoluţionare, solidaritatea proletară de nezdruncinat a partidelor marxist-leniniste.

Credincioase principiilor marxist-leniniste, partidele muncitoreşti revoluţionare vad în unirea eforturilor lor, în unitatea de acţiune o puternică sursă a forţelor lor, chezăşia succeselor în atingerea ţelurilor propuse. Unitatea noastra revoluţionara, coeziunea noastră frăţească face să spumege de furie de duşmanii socialismului. Şi ei nu-şi precupeţesc eforturile pentru a submina sau a slăbi unitatea partidelor marxist-leniniste, pentru a zdruncina coeziunea ţărilor socialiste.

Iată de ce constatăm cu mult regret că conducerea Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia priveşte de pe poziţii aparte rolul ei faţa de familia noastra strîns unită a partidelor comuniste şi muncitoreşti. Am mai avut prilejul să vorbesc despre unele acţiuni ale conducătorilor iugoslavi, care nu pot să nu stîrnească nouă, comuniştilor din Uniunea Sovietică, ca şi comuniştilor din toate celelalte partide frăţeşti, sentimente de protest şi condamnare.

Îngăduiţi-mi să fac cîteva consideraţii asupra acestei probleme

In prezent conducerea iugoslavă încearca persistent sa impuna poporului iugoslav şi membrilor U.C.I. ideea că actuala agravare a relaţiilor dintre Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia şi toate partidele comuniste şi muncitoreşti nu ar fi altceva decît o continuare a evenimentelor din 1948, adică o continuare a vechiului conflict. Dar ce s-a întîmplat în 1948? Atunci partidele noastre au criticat greşelile oportuniste şi naţionaliste ale conducerii Partidului Comunist din Iugoslavia. Greşită a fost nu critica noastră, la care nu am renunţat niciodată, ci chemarea la înlocuirea conducerii în Partidul Comunist din Iugoslavia, cuprinsă în rezoluţia Biroului Informativ. Aceasta e totul în privinţa anului 1948.

Greşeli din ambele părţi, subliniez — din ambele parţi, — au fost comise în sensul ca onerendele şi relaţiile proaste dintre partide au fost transpuse asupra relaţiilor dintre state. De toate greşelile din trecut iugoslavii învinuiesc Biroul Informativ, la a cărui constituire şi munca au participat activ pina în iunie 1948.

Greşelile comise de noi le-am supus unei critici sincere şi deschise. Conducătorii iugoslavi nu au facut nimic asemanator atunci cind relaţiile au fost restabilite, deşi au avut destule temeiuri pentru autocritica, pentru a supune criticii proprile lor greşeli. De pilda, este suficient sa amintim hotarîrile calomnioase ale Congresului al VI-lea al Partidului Comunist din Iugoslavia din 1952, in care se susţinea ca U.R.S.S. nu ar fi o ţara a socialismului, ci un stat imperialist care duce o politică expansionista. Pentru asemenea aberaţii imperialiştii din Occident i-au subvenţionat atunci, cu generozitate, cu sute de milioane de dolari. Dar conducătorii iugoslavi nu şi-au făcut autocritică. Mai mult decît atît, ei au ascuns chiar membrilor Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia că de la începutul tratativelor duse în 1955 la Belgrad noi le-am declarat că considerăm justă în fond critica pe care am adus-o greşelilor lor în 1948 şi rezoluţia Biroului Informativ din 1948.

AFIRMAŢIILE CONDUCATORILOR IUGOSLAVI CA ACTUALA INASPRIRE A RELAŢIILOR DINTRE U.C.I. ŞI TOATE PARTIDELE COMUNISTE ESTE CONTINUAREA CONFLICTULUI INCEPUT IN ANUL 1948 NU REZISTA CRITICII. Se ştie că acest conflict a fost reglementat în anul 1955, cînd a fost semnată declaraţia sovieto-iugoslavă. Relaţiile cu Iugoslavia pe linie de stat s-au normalizat şi, se poate spune, că au devenit bune. In acelaşi timp au fost stabilite contacte şi pe linie de partid, care s-au dezvoltat de asemenea simţitor. Aşadar, conflictul care a început în anul 1948 putea fi privit ca o etapă depăşită.

In 1955 am fost de acord cu reprezentanţii iugoslavi cînd ei au declarat că consideră rezonabil să se tragă o linie şi să nu se scormonească trecutul, pentru a îmbunătăţi treptat, pas cu pas, relaţiile dintre partidele noastre.

După cum ştim cu toţii, conducătorii U.C.I. au încălcat acum şi această înţelegere.

In cursul evenimentelor din Ungaria din toamna anului 1956, conducerea iugoslavă şi-a intensificat din nou activitatea îndreptată împotriva unităţii ţărilor lagărului socialist. Partidele noastre au dat atunci o ripostă energică acestor acţiuni scizioniste. Dar, după cunoscuta întîlnire sovieto-iugoslavă de la Bucureşti, situaţia s-a normalizat din nou. Pînă şi hotărîrea iugoslavilor de a nu participa la Consfătuirea de la Moscova a partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste, în toamna anului 1957, şi de a nu semna Declaraţia acestor partide nu a provocat o înăsprire faţişă.

Partidele noastre s-au abţinut atunci de a reacţiona deschis la acţiunile tovarăşilor iugoslavi, ceea ce ar fi putut tulbura relaţiile care se creaseră deşi fiecare partid comunist frăţesc a tras fără doar şi poate concluzia din cele întîmplate. Poziţia adoptată atunci de conducătorii iugoslavi nu putea să nu ne facă să fim prudenţi, acţiunile lor au fost pentru noi toţi un serios semnal. Deşi şi înainte se ştia bine că, într-o serie întreagă de probleme, iugoslavii se menţin la concepţiile lor deosebite care contravin spiritului ideologiei marxist-leniniste, totuşi partidele noastre considerau posibil să menţină cu tovarăşii iugoslavi legături şi contacte în problemele în care aveam o comunitate de vederi bine determinată.

Dar, pentru conducătorii iugoslavi, aceasta era puţin. Ei doreau, probabil, mai mult. Opunîndu-se în mod deliberat celorlalte partide comuniste şi muncitoreşti, speculînd divergenţele cu ele, ei au căutat să-şi sporească preţul pe arena internaţională. Se poate presupune că atunci cînd partidele noastre n-au reacţionat deschis la hotărîrea conducerii iugoslave de a nu participa la Consfătuirea partidelor comuniste şi muncitoreşti, cînd noi ne-am limitat doar la a trage din aceasta pentru noi concluziile corespunzătoare, tocmai atunci conducătorii iugoslavi au hotărît să apuce pe calea atacurilor faţişe împotriva P.C.U.S., Partidului Comunist Chinez, împotriva tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti. Aceasta a creat o situaţie în care partidele noastre au trebuit să renunţe de a trimite delegaţiile lor la Congresul al VII-lea al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia.

Aşadar, dacă este să vorbim despre cauzele actualei agravări, devine evident că anul 1948 nu are nici o legătură cu aceasta. Este greşit să se spună că actualele relaţii ar fi o continuare a vechii politici. Conducătorii iugoslavi răspîndesc aceste născociri absurde, încearcă să arunce totul asupra trecutului, asupra lui Stalin, asupra „stalinismului", deoarece altfel nu sînt în stare să explice în Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia şi în rîndurile poporului lor cauzele actualului conflict; ei nu au suficient curaj să ia asupra lor răspunderea pentru acest conflict.

Linia noastră este linia apărării purităţii ideilor marxism-leninismului

LINIA NOASTRA ESTE CLARĂ: EA ESTE LINIA LUPTEI PENTRU PURITATEA IDEILOR MARXISM-LENINISMULUI, PENTRU STRINGEREA PRIN TOATE MIJLOACELE A RINDURILOR MIŞCĂRII COMUNISTE. CĂLAUZINDU-NE DUPĂ ACESTE CONSIDERENTE PRINCIPIALE, NE-AM RIDICAT CU HOTĂRIRE IMPOTRIVA TEZELOR REVIZIONISTE FORMULATE IN PROGRAMUL UNIUNII COMUNIŞTILOR DIN IUGOSLAVIA. Concepţiile antimarxiste, antileniniste ale conducătorilor iugoslavi au fost supuse unei profunde critici principiale de către Partidul Comunist Chinez, Partidul Socialist Unit din Germania şi toate celelalte partide frăţeşti. In hotărîri ale organelor de conducere şi în articole aparute în presa de partid, toate partidele au adoptat o poziţie clară de condamnare a acestor concepţii, acordînd multă atenţie analizei lor critice. Şi aceasta a fost just.

Ce atitudine au avut oare conducătorii iugoslavi faţă de critica tovărăşească? Ei au respins în întregime critica noastră, s-au eschivat de la discutarea fondului problemelor ideologice ridicate şi au pornit pe drumul atacurilor grosolane, lipsite de principii, împotriva partidelor comuniste şi muncitoreşti. După cît se vede, conducătorii şi „teoreticienii" U.C.I. nu o pot scoate la capăt, sînt slabi chiar în propriile lor „teorii" şi din această cauză nu le pot apăra de critică.

Conducătorii iugoslavi s-au simţit jigniţi pentru critică şi au prezentat-o comuniştilor iugoslavi într-o formă extrem de denaturată. Aşa cum scria „Borba", aşa cum repetă zilnic propaganda iugoslavă, aceasta n-ar mai fi o critică la adresa greşelilor ideologice ale autorilor programului U.C.I., ci, pasămi-te, aplicarea politicii „de pe poziţii de forţă", „atacuri nerusinate împotriva Iugoslaviei, împotriva politicii promovate de ea şi a construirii socialismului în Iugoslavia". Ascuţişul acestei propagande urmăreşte să ponegrească şi să defăimeze în fel şi chip Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi celelalte ţări socialiste şi partidele lor, să caute să stîrnească în rîndurile poporului iugoslav sentimente de înstrăinare, de jignire şi chiar de ură faţă de ţările noastre şi de partidele noastre. ESTE EDIFICATOR FAPTUL CA IN IUGOSLAVIA A INCEPUT SA FIE FOLOSITA DIN CE IN CE MAI RAR DENUMIREA „TOVARAŞI" ATUNCI CIND SE SCRIE ŞI SE VORBEŞTE DESPRE PARTIDELE NOASTRE, CARE ŞI-AU DOVEDIT PRIN FAPTE DEVOTAMENTUL FAŢA DE IDEALURILE SOCIALISMULUI, CARE CONSTRUIESC CU SUCCES SOCIALISMUL IN ŢARILE LOR.

Ca şi în trecut în „Borba", „Komunist", „Politika" şi în alte organe ale presei iugoslave apar articole scrise pe un ton impertinent şi caricaturi murdare. In paginile presei iugoslave şi în emisiunile de radio îşi desfăşoară din nou activitatea oameni care, în anii trecuţi, au făcut carieră prin ticluiri antisovietice şi anticomuniste. Dîndu-le deplină libertate de acţiune, conducerea U.C.I. aprobă, după cît se vede, concepţiile lor care sînt aidoma cu ale celor mai înveterati propagandişti ai imperialismului

La început s-ar fi putut crede că ticluirile calomnioase din presa iugoslavă nu se bucură de aprobarea conducătorilor U.C.I., că ei se vor folosi de prima posibilitate şi vor acţiona în mod practic, obiectiv faţă de critica noastră, se vor alarma în legătură cu evoluţia periculoasă a relaţiilor dintre partidele noastre. Dar, după cuvîntarea tov. Tito de la Labin, a devenit absolut clar cine organizează şi inspiră în realitate această campanie împotriva partidelor comuniste şi a ţărilor socialiste.

Atacurile nedemne, jignitoare ale tov. Tito şi ale propagandei iugoslave împotriva Republicii Populare Chineze, a gloriosului Partid Comunist Chinez şi a conducătorilor lui, care au dat o ripostă hotărîtă acţiunilor scizioniste ale revizioniştilor iugoslavi, trezesc un sentiment de indignare şi protest.

IN PREZENT CONDUCATORII IUGOSLAVI INCEARCĂ SĂ DEFĂIMEZE ORINDUIREA NOASTRĂ, METODELE NOASTRE DE CONSTRUCŢIE SOCIALISTĂ. EI PRETIND CĂ NOI AM DENATURA INVĂŢĂTURA MARXIST-LENINISTĂ, IAR EI INŞIŞI AR FI ADEVĂRAŢII APĂRĂTORI AI MARXISM-LENINISMULUI. TOATE ACESTEA LE-AM CITIT ŞI AUZIT NU ODATĂ IN TRECUT. CUM DE S-A INTIMPLAT INSĂ CĂ UNIUNEA SOVIETICA A OBŢINUT ŞI OBŢINE PE AN CE TRECE ASEMENEA REZULTATE PE CARE LE RECUNOAŞTE INTREAGA LUME? CUM DE SE POATE IMPACA UNA CU ALTA?

Propaganda iugoslavă susţine că în Uniunea Sovietică marxism-leninismul este denaturat, este aplicat greşit, că ţara sovietică este un stat birocratic şi aşa mai departe; faptele obiective însă confirmă că în ce priveşte ritmul şi nivelul dezvoltării, îndeosebi a ştiinţei, culturii şi a mai multor ramuri ale economiei, noi am depăşit cele mai dezvoltate ţări capitaliste. Acum, cînd Uniunea Sovietică a realizat prima în lume lansarea cu succes a celor trei puternici sateliţi artificiali ai pămîntului, pentru toţi a devenit absolut clar ce nivel înalt a atins în dezvoltarea sa Uniunea Sovietică. Faptele reale arată în mod convingător că declaraţiile revizioniştilor iugoslavi despre Uniunea Sovietică, cum se spune, se bat cap în cap.

Dar ce succese a obţinut Iugoslavia, ai cărei conducători se consideră promotorii adevăratei învăţături marxist-leniniste? Doar tov. Tito s-a lăudat la mitingul din Labin că el se pricepe să construiască socialismul şi cu grîul american gratuit.

Să comparăm situaţia din Iugoslavia cu vecina ei — Bulgaria. Se ştie că în trecut nivelul lor de dezvoltare a fost aproximativ acelaşi. Datorită faptului că în toţi anii de după război Bulgaria a înfăptuit în mod ferm transformările socialiste, şi-a dezvoltat economia naţională, bazîndu-se pe sprijinul reciproc al celorlalte ţări socialiste, ea a obţinut la principalii indici ai dezvoltării economiei sale rezultate mult mai bune decît Iugoslavia. De exemplu, în perioada 1939-1957 producţia industrială a crescut în Iugoslavia de 3,1 ori, iar în Bulgaria — de 7,7 ori. In perioada 1948-1957 producţia industrială a crescut, respectiv de 2,1 ori şi 3,8 ori.

Sau să luăm o problemă atît de importantă a transformării socialiste a societăţii cum este cooperativizarea ţărănimii. Doar se ştie că, după cum spunea Lenin, fără cooperativizarea satului este imposibil a smulge ţăranul din barbarie, este imposibil a-l deprinde cu cultura, este imposibil a trece gospodăria lui pe făgaşul socialist şi a organiza munca lui pe baza celei mai moderne producţii mecanizate.

Călăuzindu-se după planul cooperatist al lui Lenin, ţările de democraţie populară au dobîndit succese remarcabile în transformarea socialistă a agriculturii.

Or, a spus mai departe N.S. Hruşciov, în Iugoslavia, cooperaţia de producţie cuprinde doar aproximativ 2 la sută din totalul gospodăriilor ţărăneşti şi nu se desfăşoară o muncă consecventă pe linia transformării socialiste a agriculturii. Rezultă că, şi în problema ţărănească, tovarăşii iugoslavi nu se împacă în mod vădit cu marxism-leninismul.

IN IUGOSLAVIA SE VORBEŞTE MULT DESPRE MARXISM-LENINISM DAR SE FAC MULTE CARE VIN IN CONTRADICŢIE CU INVĂŢATURA MARXIST-LENINISTA.

Neutralitatea în condiţiile luptei de clasă ascuţite înseamnă slăbirea forţelor mişcării revoluţionare

In ultima vreme propaganda iugoslavă induce în eroare populaţia afirmînd că nivelul de trai scăzut al populaţiei iugoslave s-ar explica prin instituirea unei blocade economice împotriva Iugoslaviei. Dacă este cazul să vorbim de blocadă, trebuie să spunem cu toată hotărîrea: ea nu a existat nici înainte vreme şi cu atît mai mult nu există în prezent. Noi, oamenii sovietici, ştim prea bine ce înseamnă blocadă. Iugoslavia nu numai că nu a suferit o blocadă, ci s-a bucurat de o obşluire deosebită, a primit fonduri considerabile atunci cînd Statele Unite ale Americii, ţinînd seama de situaţie, au hotărît că comunismul naţional de tip iugoslav merită un sprijin deosebit. Pe lîngă aceasta trebuie amintit, că, în primii patru ani de după război, Iugoslavia a primit un mare ajutor din partea Uniunii Sovietice, iar apoi din partea S.U.A., Angliei, Franţei şi Germaniei occidentale. Despre ce fel de blocadă poate fi atunci vorba?

In ultimii ani, după ce a fost lichidat conflictul cu Iugoslavia şi au început să se dezvolte legăturile ei economice cu ţările lagărului socialist, au urmat evenimente ca apariţia proiectului antimarxist de program al U.C.I., atacurile calomnioase împotriva partidelor comuniste şi frăţeşti la Congresul al VII-lea al U.C.I. şi altele. Fără să vrei se pune problema dacă toate acestea nu au fost provocate de tendinţa de a crea din nou atmosfera aşa-numitei „blocade", dacă aceasta nu constituie un fel de tînjeală după ea. După cum se vede, în Iugoslavia sînt unii cărora le este pe plac această pretinsă „blocadă".

EXISTA INFORMAŢII POTRIVIT CĂRORA STATELE UNITE ALE AMERICII ADUC DE PE ACUM O NOUA „CONTRIBUŢIE" LA OPERA DE „CONSTRUIRE A SOCIALISMULUI IUGOSLAV". DAR CONDUCATORILOR IUGOSLAVIEI LE ESTE RUŞINE SA SUFLE VREUN CUVINT DESPRE ACEASTA NOUA POMANA, DAT FIIND CA POPOARELE ŞTIU PREA BINE PREŢUL GENEROZITAŢII AMERICANE. CAPITALIŞTII NU DAU NIMIC IN ZADAR, IAR DACA DAU CEVA IAU IN SCHIMB SUFLETUL, AJUTORUL LOR SE PLĂTEŞTE APOI CU UN MARE PREŢ.

Conducătorii iugoslavi spun că s-ar afla în afara blocurilor, că ar condamna politica blocurilor etc. Această declaraţie a lor nu corespunde realităţii, întrucît Iugoslavia însăşi face parte împreună cu Turcia şi Grecia din pactul balcanic, iar prin intermediul aliaţilor ei din acest bloc este legată într-o anumită măsură atît de N.A.T.O., cît şi de pactul de la Bagdad.

In ceea ce priveşte lagărul socialist, pe care conducătorii iugoslavi îl identifică în mod încăpăţînat cu un „bloc", el nu constituie cîtuşi de puţin o asemenea uniune. De altfel, ei ştiu bine că o serie de ţări socialiste nu fac parte din organizaţia militară a Tratatului de la Varşovia, creată de un grup de ţări pentru apărare împotriva uneltirilor agresive ale imperialiştilor grupaţi în N.A.T.O. Vorbăria despre politica „în afara blocurilor" a fost necesară în mod evident conducătorilor iugoslavi pentru a induce în eroare poporul şi a obţine ca el să aprobe politica lor de ignorare a lagărului socialist, politica de neutralitate faţă de lupta forţelor socialiste pe arena mondială.

Dar ce înseamnă ca în zilele noastre, cînd se desfăşoară cea mai aprigă luptă de clasă pe scară mondială, să te izolezi, să ignorezi comunitatea ţărilor socialiste? Pentru adevăraţii comunişti a păstra neutralitatea în condiţiile luptei de clasă ascuţite înseamnă a slăbi forţele mişcării revoluţionare, forţele socialismului, înseamnă a ajuta duşmanilor clasei muncitoare.

Conducătorii iugoslavi ţipă pînă la răguşire că se atenează la independenţa lor.

Dar despre ce fel de independenţă este vorba? După cum se vede, pe ei îi apasă fidelitatea faţă de marxism-leninism şi vor să se debaraseze de aceasta. Dar în acest caz e bine ca ei s-o spună de-a dreptul; atunci totul se va orîndui, totul va deveni limpede.

SINTEM GATA SĂ NE UNIM EFORTURILE IN PROBLEMELE LUPTEI PENTRU PACE CU TOŢI OAMENII CINSTIŢI, FIE EI LABURIŞTI SAU LBERALI, REFORMIŞTI SAU NAŢIONALIŞTI. PE ACEST TEREN NE STABILIM RELAŢIILE DE COLABORARE CU TOATE FORŢELE IUBITOARE DE PACE. Dar atunci cînd conducătorii iugoslavi spun că sînt marxişti-leninişti, folosind însă marxism-leninismul doar ca un paravan pentru a induce în eroare pe oamenii creduli şi a-i abate de pe calea luptei revoluţionare de clasă, indicată de Marx şi Lenin, ei vor să smulgă din mîinile clasei muncitoare cea mai ascuţită armă de clasă. Indiferent dacă ei doresc sau nu aceasta, ei ajută duşmanului de clasă al oamenilor muncii şi în schimb li se pun la dispoziţie credite, în schimb imperialiştii laudă politica lor „îndependentă, în afara blocurilor", pe care forţele reacţionare o folosesc pentru a încerca să submineze lagărul nostru socialist. Noi declarăm însă cu toată hotărîrea şi fermitatea: In aceasta nu veţi izbuti, domnilor imperialişti — prea scurte-s mîinile!

IMPERIALIŞTII LUPTĂ IMPOTRIVA NOASTRĂ CU TOATE FORŢELE ŞI ACEASTA NU STIRNEŞTE SURPRINDERE. LUMEA CAPITALISMULUI SE STRADUIEŞTE SĂ SALVGARDEZE CEEA CE ESTE VECHI, LUPTĂ CU TOATE MIJLOACELE CE-I SINT ACCESIBILE PENTRU ACESTE ELEMENTE VECHI. OR, ATUNCI CIND OAMENII SE PRETIND MARXIŞTI-LENINIŞTI, DAR IN REALITATE AJUTĂ IMPERIALIŞTILOR, CONSIDERĂM DE DATORIA NOASTRA SĂ DEMASCĂM CU HOTĂRIRE PE ACEŞTI OAMENI.

In cursul luptei de clasă imperialiştii depun toate eforturile pentru a folosi în scopul lor fel de fel de oportunişti şi revizionişti, pentru a submina unitatea rîndurilor mişcării comuniste internaţionale. Acesta este un fenomen foarte primejdios şi împotriva lui trebuie dusă o luptă intransigentă, trebuie întărit caracterul monolit al rîndurilor partidelor marxist-leniniste.

Cauza construirii socialismului şi comunismului — măreaţa cauză internaţionalistă

Conducătorii iugoslavi declară că Uniunea Sovietică, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ar pretinde un rol deosebit, hegemonie, ar vrea să comande, iar ei, iugoslavii, nu sînt de acord cu aceasta. Asemenea declaraţii sînt mincinoase de la un capăt la altul. Ar fi de înţeles dacă aceasta ar ţipa-o pe toate drumurile propagandiştii lagărului imperialist, dar atunci cînd astfel vorbesc oameni ce se pretind comunişti se pune fără să vrei întrebarea: cum au putut ei oare să decadă pînă la o calomnie atît de josnică?

Şi aceasta nu este numai o calomnie împotriva Uniunii Sovietice. Autorii acestor afirmaţii mincinoase se străduiesc să ponegrească, esenţa luptei noastre revoluţionare, să defăimeze tovărăşia comunistă, comunitatea socialistă. Ei denaturează sensul unirii eforturilor clasei muncitoare din toate ţările în interesul luptei împotriva jugului capitalului, în interesul oamenilor muncii.

Conducătorii iugoslavi au ales ca ţintă pentru atacurile lor teza din Declaraţia Consfatuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste în care se relevă rolul conducător al Uniunii Sovietice şi al Partidului ei comunist. Conducătorii iugoslavi ştiu însă perfect de bine că în proiectul Declaraţiei pe care şi ei l-au avut înainte de Consfătuire, acest punct n-a existat. Completarea despre rolul U.R.S.S. şi P.C.U.S. a fost introdusă şi fundamentată chiar la consfătuire, nu de către delegaţia P.C.U.S., ci de reprezentanţii celorlalte partide frăţeşti.

Cum privim noi, comuniştii din Uniunea Sovietică, această chestiune?

Vreau să mă ocup de aceasta pentru că duşmanii folosesc adesea în scopurile lor murdare născocirea despre „hegemonia sovietică", iar conducătorii iugoslavi acompaniază pe duşmani în aţîţarea pasiunilor.

Rolul partidului nostru comunist leninist, al popoarelor ţării sovietice în mişcarea revoluţionară, a arătat în continuare N. S. Hruşciov, se concretizează în aceea că clasa muncitoare, oamenii muncii din Rusia, sub conducerea partidului bolşevicilor, au nimicit primii pe duşmanul lor de clasă, au cîştigat primii bătălia revoluţionară în octombrie 1917 şi au creat statul oamenilor muncii. Învingînd foamea şi ruina, ei au zdrobit complect pe intervenţioniştii imperialişti şi forţele contrarevoluţiei, au creat industria socialistă, marea agricultură mecanizată, au construit socialismul. Popoarele Uniunii Sovietice au suportat pe umerii lor principala greutate a războiului împotriva fascismului hitlerist şi l-au zdrobit. De pe urma acestei victorii a cîştigat întreaga lume, au cîştigat popoarele multor ţări care au căpătat posibilitatea de a construi socialismul.

Printre acestea au cîştigat şi popoarele Iugoslaviei, care au dus o luptă îndelungată pentru a asigura în ţara lor condiţiile pentru construirea socialismului. Dacă toate acestea constituie un „rol deosebit" al nostru, clasa muncitoare, popoarele Uniunii Sovietice, partidul nostru comunist au obţinut acest rol prin jertfele lor, prin marea muncă creatoare, prin lupta eroică pentru cauza comunismului. Ei n-au impus nimănui acest rol deosebit, el a fost recunoscut de clasa muncitoare din întreaga lume deoarece tot ce a înfăptuit poporul nostru a corespuns nu numai intereselor lui naţionale, ci a constituit o contribuţie demnă la cauza generală a proletariatului din toate ţările.

Acum cînd ţara noastră a obţinut succese importante în dezvoltarea sa — în economie, ştiinţă, cultură, în ridicarea necontenită a bunăstării oamenilor muncii — în ce constă rolul ei? In aceea că ea deschide drumul spre comunism. In aceea că Uniunea Sovietică fiind statul cel mai puternic, cel mai dezvoltat din punct de vedere economic, acordă celorlalte ţări ajutorul cel mai dezinteresat, privind cauza construirii socialismului în fiecare ţară şi succesele tuturor popoarelor care construiesc socialismul ca o cauză scumpă a sa, ca un succes al său.

STATUL NOSTRU AJUTĂ CELELALTE ŢARI PENTRU CĂ NOI, COMUNIŞTII, MARXIST-LENINIŞTII NU NE INCHIDEM INTRE FRONTIERELE NOASTRE. CAUZA CONSTRUIRII SOCIALISMULUI ŞI COMUNISMULUI NOI O CONSIDERĂM CA O MAREAŢA CAUZA INTERNAŢIONALISTA.

Duşmanii comunismului, a subliniat N. S. Hruşciov, vor nu numai să dezbine forţele clasei muncitoare internaţionale, ei uneltesc să lovească chiar în inima mişcării revoluţionare. Tocmai de aceea ei calomniază Uniunea Sovietică şi elogiază aşa-numitul „comunism naţional", pe care imperialiştii S.U.A. îl identifică adesea cu „comunismul iugoslav". In etapa actuală „comunismul iugoslav" nu este periculos pentru ei, pentru ei sînt periculoase Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi succesele Ţării Sovietelor, puterea lagărului socialist, unitatea şi coeziunea mişcării comuniste internaţionale. Imperialiştii înţeleg că Uniunea Sovietică este o făclie aprinsă, pe care o văd oamenii muncii din întreaga lume, care le luminează calea în lupta pentru viitorul luminos.

Concluzia partidelor comuniste frăţeşti despre rolul Uniunii Sovietice reflectă desfăşurarea obiectivă a luptei istorice mondiale pentru viitorul socialismului, pentru triumful ideilor marxism-leninismului. In acelaşi timp ea este o mărturie grăitoare a coeziunii partidelor comuniste din toate ţările. Impotriva duşmanilor comunismului şi a calomniatorilor s-a pornit lupta într-o problemă importantă şi ei trebuie să ţină bine minte că mişcarea comunistă internaţională nu va admite nici o discreditare a Uniunii Sovietice şi la orice campanie anticomunistă calomnioasă va răspunde printr-o unire şi mai strînsă a forţelor revoluţionare.

IN LAGARUL ŢĂRILOR SOCIALISTE, IN MIŞCAREA COMUNISTĂ INTERNAŢIONALĂ NICI VORBA NU POATE FI DE VREO COMANDĂ, DE SUBORDONAREA UNOR PARTIDE SAU ŢĂRI ALTOR PARTIDE SAU ŢĂRI. NICI NU ESTE NEVOIE DE ACEASTA, AŞA CUM NU EXISTA UN ORGAN CARE SĂ COMANDE.

Comuniştii sînt internaţionalişti consecvenţi şi devotaţi

NOI AM SPUS INTOTDEAUNA ŞI SPUNEM: CU PARTIDELE COMUNISTE, CU ŢARILE SOCIALISTE VOM IMPARŢI TOTUL FRAŢESTE, ATIT BUCURIA SUCCESELOR ŞI VICTORIILOR NOASTRE, CIT ŞI GREUTĂŢILE LUPTEI PENTRU MAREAŢA NOASTRA CAUZA COMUNA. Noi înţelegem ca nu putem merge de unul singur spre comunism, rupîndune de fraţii noştri — popoarele ţărilor socialiste; că este necesar să ne ajutăm unul pe altul pentru a ridica prin eforturi comune pe cei rămaşi în urma la nivelul celor fruntaşi. **Spre comunism vom merge şi vom ajunge pe un front larg. Şi calea noastra este clară, ea este luminată de învăţătura marxism-leninismului.** Aceasta este calea dreaptă, largă, pe care popoarele libere vor ajunge la comunism. Şi popoarele ţărilor nesocialiste, urmînd exemplul ţărilor socialiste, vor înfăptui transformari sociale şi politice în ţările lor, vor lichida orînduirea unde domneşte exploatarea omului de către om şi vor intra pe făgaşul comun al înaintării popoarelor spre viitorul luminos.

In prezent toate partidele comuniste şi muncitoreşti sînt mai solidare şi mai strîns unite ca oricînd, în sînul nostru nu există divergenţe în aprecierea oportunismului de dreapta, revizionismului în mişcarea comunistă drept cal troian al imperialiştilor, care mizează în prezent pe el. Totuşi trebuie să remarc, tovarăşi, că noi privim această chestiune astfel: deşi calul troian mai este şi acum periculos, el a fost însă mai periculos pentru Troia. Pe timpurile lui Homer, oamenii rezistînd asediului se închideau în fortăreaţă. In zilele noastre nu sînt necesare astfel de fortăreţe şi de aceea calul troian evident că nu mai poate avea acum rolul pe care l-a avut odinioară.

Ruşii au următoarea zicătoare populară: „Nu-i prieţe calului nutreţul". Ţăranul îndoapă, tot îndoapă calul iar acesta nu se îngraşă ci slăbeşte mereu. Şi ţăranul zice: nu e cal care merită să fie îndopat, nici din coadă nu prea dă. Aşa şi imperialiştii cheltuiesc în zadar. Orice pomeni ar da ei calului lor, el nu poate abate carul revoluţiei din drumul trasat de marxism-leninism. In condiţiile unităţii de monolit a forţelor marxist-leniniste acest cal este condamnat de fapt, şi prin urmare pe acei care îl hrănesc îi aşteaptă dezamăgirea, deoarece mişcarea revoluţionară înaintează impetuos.

SUB STEAGUL MARXISM-LENINISMULUI VIN TOT MAI MULŢI OAMENI SI VEDEM DE PE ACUM LA ORIZONT TELUL NOSTRU FINAL — VICTORIA CLASEI MUNCITOARE IN INTREAGA LUME, VICTORIA IDEILOR COMUNISMULUI.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice va da şi de aci înainte o ripostă hotărîtă atacurilor oportuniştilor şi revizioniştilor. Şi nu vom face aceasta prin amestec în treburile interne ale unor sau altor partide, ci prin critică tovărăşească, prin înrîurirea tovărăşească a mişcării revoluţionare mondiale a partidelor marxist-leniniste asupra poziţiilor greşite care se pot ivi într-un partid sau altul. Nu sîntem pentru amestecul unor partide în treburile interne ale altor partide, şi cu atît mai mult al unor state în treburile interne ale altor state, ci sîntem pentru critica tovărăşească care este în acelaşi timp şi un sprijin tovărăşesc pentru aceia care săvîrşesc greşeli, sînt încă în stare să-şi dea seama de aceste greşeli, să înţeleagă încotro îi pot duce, pentru aceia care mai sînt în stare să-şi îndrepte greşelile. Or, în ceea ce priveşte conducerea unui partid sau altuia, conducerea unei ţări sau alteia — toate acestea sînt în întregime de competenţa fiecărui partid, de competenţa guvernului şi a poporului fiecărei ţări.

Nu putem lăsa fără răspuns declaraţiile care au ca scop revizuirea bazei ideologice a partidelor noastre — teoria marxist-leninistă — surparea unităţii partidelor comuniste.

In declaraţiile lor şi în documente oficiale conducătorii iugoslavi au expus vederi făţiş revizioniste care vin în contradicţie cu esenţa revoluţionară a marxism-leninismului. Ei au adoptat o linie vădit scizionistă, revizionistă, sprijinind implicit pe duşmanii clasei muncitoare în lupta împotriva comunismului, în lupta imperialiştilor împotriva partidelor comuniste, împotriva unităţii mişcării muncitoreşti revoluţionare internaţionale.

Desigur, faptul că în sînul conducerii unuia din partidele comuniste au precumpănit vederile revizioniste este un fapt negativ, dar, după cum glăsuieşte o zicală populară, „Şi o nenorocire e bună la ceva". De fapt, la Congresul al VII-lea al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia conducătorii U.C.I. s-au demascat. In faţa întregii mişcări comuniste internaţionale s-a dezvăluit adevaratul lor chip, pe care ei îl camuflează în mod stăruitor printr-o frazeologie zgomotoasă, demagogică cu privire la fidelitatea faţă de marxism-leninism. Dacă înainte unii tovarăşi puteau să creadă că nu s-a făcut totul pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre ţările socialiste şi Iugoslavia, pentru ca Iugoslavia să meargă umăr la umăr cu toate ţările socialiste, Congresul al VII-lea al U.C.I. a arătat că nu este vorba aici de o îmbunătăţire a relaţiilor, ci chestiunea este că conducătorii U.C.I. urmează o linie principial nejustă, străină marxism-leninismului.

PROGRAMUL CONDUCERII IUGOSLAVE CONSTITUIE IN ESENŢA O VARIANTA INRAUTAŢITA A UNEI SERII INTREGI DE PLATFORME REVIZIONISTE ALE SOCIAL-DEMOCRAŢILOR DE DREAPTA. Prin urmare, conducătorii iugoslavi nu au fost atraşi pe calea învăţăturii revoluţionare marxist-leniniste; ei au pornit pe un drum bătătorit de revizioniştii şi oportuniştii din Internaţionala a II-a — Bernstein, Kautsky şi alţi renegaţi. In prezent ei pactizează de fapt cu progenitura lui Karl Kautsky — fiul lui, Benedikt, care este coautor al programului oportunist de dreapta al socialiştilor austriaci.

OR, DACA KAUTSKY DECLARA IN MOD FAŢIŞ CA MARXISMUL ESTE INVECHIT, REVIZIONIŞTII IUGOSLAVI CAUTA, DIMPOTRIVA, SA CAMUFLEZE IN VORBE POZIŢIA LOR PUTREDA SUB STEAGUL MARXISM-LENINISMULUI.

Comuniştii au fost şi vor fi intransigenţi în lupta împotriva denaturărilor marxism-leninismului, pentru puritatea steagului marxist-leninist şi nu vor tolera ca revizioniştii şi deviatorii de la principiile revoluţionare să se camufleze sub steagul marxism-leninismului.

Ideile revizioniştilor iugoslavi nu sînt o noutate pentru noi, pentru mişcarea comunistă internaţională. Istoria cunoaşte deja o serie de asemenea atacuri. Şi toate au fost demascate şi respinse de istorie. Conducătorii iugoslavi răsucesc pe toate feţele ceea ce este vechi, perimat şi înlăturat.

In lupta noastră pentru cauza comunistă comună nu trebuie să acordăm revizioniştilor iugoslavi mai multă atenţie decît merită ei în realitate. Cu cît mai multă atenţie le vom acorda, cu atît mai mult vor crede ei că reprezintă o forţă căreia îi revine un mare rol. Ei doresc să-şi mărească preţul, ca alţii să creadă că revizioniştii iugoslavi ar constitui un fel de stîlp. Ca şi într-un trecut apropiat ei scontează vădit şi în prezent ca pe această cale să intre în noi graţii ale imperialiştilor.

La noi, în conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, există părerea că nu trebuie să se meargă în înt